

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม พ.ศ. 2550

คุณธรรม

1

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม
สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

พรปีใหม่จากในหลวง

Power Band Awards สร้างฝันไว้ได้กับวิถีพอเพียง

เชิญร่วมงานสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม ครั้งที่ 2
26-28 มกราคม 2550 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

พรปีใหม่จากในหลวง

พบกันอีกครั้งหนึ่ง ในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงใหม่ มีขนาดรูปเล่มใหญ่ขึ้น และจำนวนหน้าที่เพิ่มขึ้น พร้อมๆ กับการมาพบกับคุณผู้อ่าน ทุกต้นเดือน

ต้อนรับการกลับมาอย่างยิ่งใหญ่ (หมายถึงขนาดหนังสือจะ) ด้วยเนื้อหาเข้มข้นด้วยสาระและอ่านง่ายเช่นเดิม เติมเต็มด้วยคอลัมน์ใหม่อีกหลายคอลัมน์ เช่น “เรียนรู้จากพ่อ” ที่จะป็นซีรีส์ดังไปตลอดปี 2550 ที่เดียว เหมาะที่จะตัดเก็บให้ลูกหลานได้รักและเทิดทูนพระคุณ “พ่อหลวง” ของเราตลอดไป

ถัดมาคือ “สี่สีข่าว” ที่จะมาร่วมรังสรรค์เชิดชูสื่อดีๆ ของไทยในทุกรูปแบบ ผัดเปลี่ยนไปทุกเดือน “สดจากพื้นที่” ก็จะเป็นเรื่องราวดีๆ จากชุมชนเครือข่ายทั่วประเทศ “คุยกับบก.” ก็จะเป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้อ่านและบก. โดยตรง และ “แผนที่คนดี” ที่จะค้นหาคนธรรมดาที่ไม่ธรรมดา มาบอกกล่าวเล่าความดีให้สังคมได้ร่วมกันชื่นชม

ส่วนคอลัมน์เดิม ก็มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงใหม่ให้สดใสน่าอ่านขึ้นทุกคอลัมน์ อ้อเกือบลืมไป วารสารนี้ยังเป็นเวทีเปิดสำหรับกิจกรรมดี ๆ ทั่วไทยนะจะมีเรื่องราวดีๆ เกิดขึ้นที่ไหน อยากให้ทีมบก. ค้นหาสิ่งดีๆ ที่ไหนบอกกล่าวกันมาได้ อย่าเกรงใจนะค่ะ

ขอเชิญเพื่อนพ้องน้องพี่เก็บเกี่ยวสิ่งดีๆ ที่เรานำเสนอได้ ณ บัดนี้
สวัสดิ์ปีหมูนะค่ะ

บรรณาธิการ

สารบัญ

- 2 ยินดีต้อนรับ
- 3 เรียนรู้จากพ่อ : **พรปีใหม่จากในหลวง**
- 6 เรื่องเล่าข่าวดี
- 7 กลอนคุณธรรม
- 8 ต่อสายตรง
- 10 จุดประกาย : **สัมภาษณ์ตัวตนคนอีสาน**
ผ่านเวทีสมัชชาคุณธรรมภาคอีสาน
- 14 เจาะใจขยายผล : **Power Band Awards**
สร้างฝันให้เด็กบนวิถีพอเพียง
- 18 หนึ่งในร้อย : **ระบบการเรียนรู้ใหม่**
ไปให้พ้นวิกฤตแห่งยุคสมัย
- 22 สี่สีข่าว : **ความสุขของกะทิ**
ของขวัญแห่งชีวิต
- 24 คุณยายคอดคอม : **สมานฉันท์แบบไทยๆ ที่ไม่เหมือนใคร**
- 26 สดจากพื้นที่ : **พระอาจารย์มหาสุภาพ พุทธวิริโย**
- 27 คุยกับบก.
- 28 ปฏิทินคุณธรรม
- 29 สนุกกับน้องดี-เดียว
- 30 เด็กไทยใฝ่ดี : **แฝดชิน-ชาย เด็กเก่งแห่งกาฬสินธุ์**
- 32 แผนที่คนดี : **จากนักเลงหัวไม้ สู่วิถีพอเพียง**

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

อ.ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม
อ.นราทิพย์ พุ่มทรัพย์
แก้ว วิฑูรย์เอียร

กองบรรณาธิการ

อังคณา เชาววัฒนาพานิช
วิไลวรรณ ถักไทย
ศศิธร เล็กสุขศรี
วิมล ผิวอ่อน
ประกอบ นวลขาว
สมชาย มนต์ศรีศักดิ์
พงศธร ไวเชิงคำ
ณัฐบรรจง เดชวิริยะชาติ
ปรีนทร บุญเนตร
ครรชิต ปิตะภา
วชิราวุธ ชูวงษ์วาน
สุชุมล มลิวัลย์

ประมวล บุญมา
ณัฐกฤตา หิรัญสุข
สุชาดา นกอยู่
ศรัวิไล นวลขาว
ศิริวรรณ ดวงมลไพบุลย์
วันวิสาข์ รอดเจริญ
บดินทร์ วรวัส
อนุสรณ์ ปัทมะสังข์
อมรรัตน์ อีธรรมเพชญ
พิพัฒน์ เพชรจิโรจน์
รัตใจ เปี้ยแก้ว
นิพล ธนัญญา

ผู้ออกแบบจัดพิมพ์

บริษัท สไตส์ครีเอทีฟเฮ้าส์ จำกัด
โทร. 0 2945 8051-6 โทรสาร 0 2945 8057
E-mail : stylecreative@yahoo.com
: stylecreative@gmail.com

ส.ค.ส.ปี ๒๕๕๐

พรปีใหม่

จาก

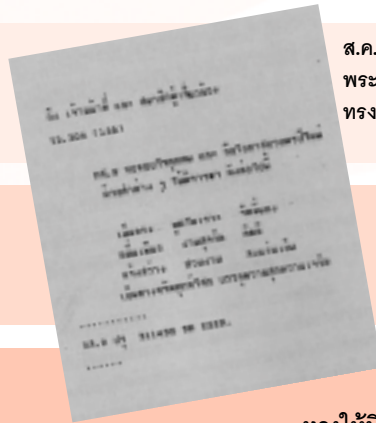
ในทศ๑๑

ส.ค.ส. พระราชทาน เป็นบัตรส่งความสุข ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประดิษฐ์ขึ้นด้วยพระองค์เอง พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ปี 2530 จนถึงปัจจุบัน (ยกเว้นปี 2548)

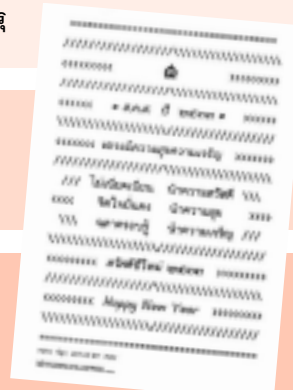
ในวันขึ้นปีใหม่ของทุกปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงพระราชทานพรปีใหม่ แก่พสกนิกรผ่านทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ทุกแห่ง นอกจากนี้พระองค์ยังทรงปลีกเวลามาปรุแถบโทรทัศน์ พระราชทานพรปีใหม่แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยทรงใช้รหัสแทนพระองค์ กส.๑ เช่นเดียวกับที่ทรงใช้ติดต่อทางเครื่องรับ-ส่งวิทยุ ระบุว่า กส.๑ ปรุท้ายโทรทัศน์

เมื่อเทคโนโลยีพัฒนาขึ้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประดิษฐ์ ส.ค.ส. พระราชทานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนพระองค์ ทรงพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ และแฟกซ์พระราชทานไปยังหน่วยงานต่างๆ ท้าย ส.ค.ส. พระราชทานทุกฉบับ จะทรงระบุวันและเวลาที่ทรงประดิษฐ์ขึ้น และระบุว่า กส.๑ ปรุ

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ได้กล่าวถึง กำเนิด ส.ค.ส. พระราชทานฉบับแรก ว่าได้ถือกำเนิดขึ้นครั้งแรกในเดือนธันวาคม 2529 ซึ่งเป็น ส.ค.ส. พระราชทานสำหรับปี 2530

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๐
พระราชทานเป็นปีแรก
ทรงยังใช้คำว่า กส.๑ ปรุ

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๓
ทรงให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีสติ และปัญญา

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๖
ทรงสอนให้ทุกคนคิดและทำในสิ่งที่ดี
เพื่อให้บังเกิดแต่สิ่งดีๆ ในชีวิต

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๔ ทรงชี้ให้คนไทย
ใช้ความเพียร อดทน สติ และปัญญา

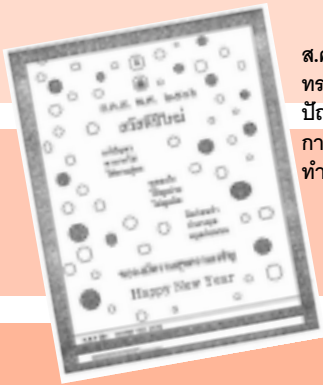
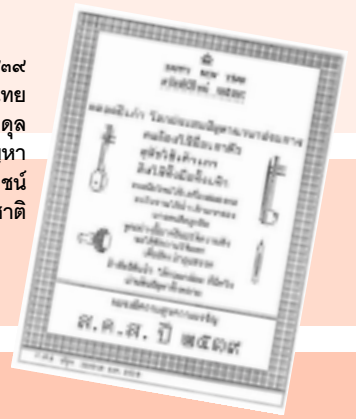
ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๒ ทรงให้นิยาม ๔ ประการของความสุข
ว่าคือความปรารถนาดีต่อกัน ความอนุเคราะห์
ความยินดี ความสงบ

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๕ ทรงให้คนไทยมุ่งทำวันนี้ให้ดีที่สุด

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๘ ทรงให้คนไทยตั้งมั่นอยู่ในความสมดุคในการแก้ปัญหาและการประสานประโยชน์เพื่อประเทศชาติ

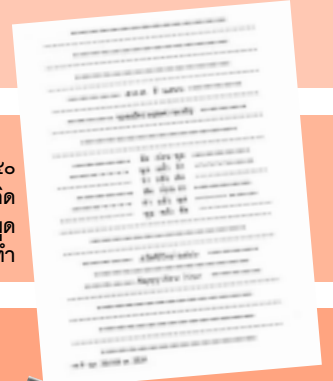

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๖ ทรงเน้นเรื่องการมองปัญหาให้ชัดเจนและตรงจุด การมีสติ คิดและทำอย่างสร้างสรรค์

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๗ ทรงกล่าวถึงโครงการตามพระราชดำริเพื่อบรรเทาปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ

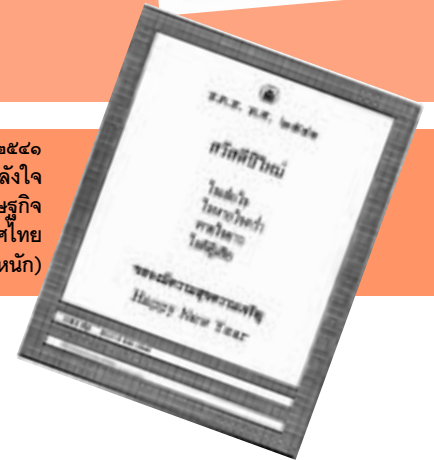

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๐ ทรงกล่าวถึงพลังความคิดและให้คิดในการพูด การคิด และการทำ

ส.ค.ส.ปี ๒๕๓๘ ทรงให้ข้อคิดในการร่วมมือกันทำงาน เกี่ยวกับ การพูด การฟัง

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๑ ทรงพระราชทานกำลังใจในการต่อสู้วิกฤตเศรษฐกิจ (ซึ่งเป็นปีที่ประเทศไทยประสบภาวะวิกฤตอย่างหนัก)

ถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ใน ส.ค.ส. ฉบับแรกนี้มีใจความสั้น บริเวรรอบๆ ส.ค.ส. ไม่มี การตกแต่งลวดลายใดๆ โดยแรกเริ่ม ส.ค.ส. พระราชทานฉบับนี้ ได้พระราชทานให้แก่เฉพาะหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องที่ทำงานรับใช้ใต้เบื้องพระยุคลบาท โดยทรงพิมพ์ออกจากคอมพิวเตอร์ และแฟกซ์พระราชทานไปยังหน่วยงานต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

นับแต่นั้นมา พระองค์ก็ได้พระราชทานเรื่อยมาโดยทุกข้อความและถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในส.ค.ส. พระราชทานแต่ละปี จะประมวลขึ้นจากสภาพเหตุการณ์บ้านเมือง โดยมุ่งหนึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ที่ประเทศชาติต้องประสบในรอบระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา ซึ่งถึงแม้ว่าคำอวยพรดังกล่าวจะเป็นเพียงถ้อยคำสั้นๆ แต่ก็มากด้วยความ คุณค่า ความหมายและคติเตือนใจที่มุ่งกระตุ้นเตือนประชาชนชาวไทยให้มีขวัญ

กำลังใจ ต่อสู้ และฝ่าฟันอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้าอย่างไม่ย่อท้อ

สำหรับรูปแบบของ ส.ค.ส. พระราชทาน นับจากปีแรกซึ่งยังไม่มี การตกแต่งลวดลายใด ๆ จนถึงช่วงปี 2532-2537 เริ่มมีลวดลายเส้นตรง เส้นเฉียง รูปดาวต่างๆ จนกระทั่งปี 2538 เป็นต้นมา ลวดลายที่ปรากฏจะซับซ้อนขึ้น มีภาพเครื่องดนตรีหลากหลายชนิด ภาพหัวใจ ภาพประกอบในพระราชนิพนธ์เรื่องพระมหาชนก ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดคือพระเจ้าอยู่หัวทั้งสิ้น

เป็นที่ทราบกันดีว่า ส.ค.ส. พระราชทานทุกปี ล้วนมีความหมายลึกซึ้งซ่อนอยู่ภายใน ไม่ว่าจะ เป็นโดยตรงจากข้อความ จากลวดลาย หรือแม้กระทั่งสีสันที่ปรากฏ ซึ่งเราสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ส.ค.ส. ที่พระองค์พระราชทานในแต่ละปี ล้วนเป็นสีขาว-ดำ

ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดร.สุเมธ ได้แสดงทรรศนะถึงความตั้งพระราชหฤทัยในการจัดทำ ส.ค.ส. ด้วยสีดังกล่าวตลอดมาว่า

“เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการสะท้อนให้ลูกหลานไทย ได้เห็นตัวอย่างของความประหยัดมัธยัสถ์ สิ่งของหลายๆ สิ่งแม้จะไม่มีสีสันดึงดูดตา แต่ก็มากมายด้วยความหมาย พระองค์พยายามทำทุกสิ่งให้เกิดประโยชน์ตลอดเวลา ทรงรักความเรียบง่าย ยึดมั่นในความหมาย และคุณค่าของสรรพสิ่งเป็นที่ตั้งมากกว่าจะมองกันที่ความสวยงาม ฟุ้งเฟ้อ”

ส่วนการที่ทรงเว้น ส.ค.ส.พระราชทานในปี 2548 นั้น เนื่องจากเกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิ จากแผ่นดินไหวใน

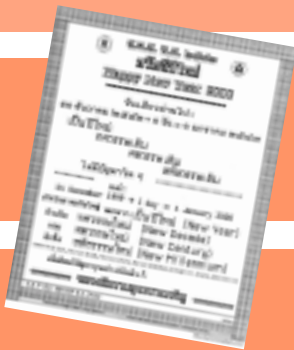
แม้ว่าคำอวยพรดังกล่าวจะเป็นเพียงถ้อยคำสั้นๆ แต่ก็มีมากด้วยคุณค่า ความหมายและคติเตือนใจ ที่มุ่งกระตุ้นเตือนประชาชนชาวไทยให้ขบขัน กำลังใจ ต่อสู้ และฝ่าฟันอุปสรรค ที่จะเกิดขึ้นในกายภาคหน้าอย่าง ไม่ย่อท้อ

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๙ เป็นพระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในฉลองพระองค์สีเขียว มีภาพปักษีรูปคุณทองแดง ที่กระเป๋าด้านซ้าย ทรงฉายคู่กับคุณทองแดง

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๒ ทรงให้คนไทยมีความเพียร เช่นเดียวกับพระมหากษัตริย์ และทรงเน้นเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงว่าคือทางแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๓ ทรงกล่าวถึง การเข้าสู่ศักราชใหม่ และให้มองโลกในแง่ดี

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๔ ทรงให้บททวนบทเรียนจากอดีต เพื่อเตรียมตัวฟันฝ่าปัญหาในอนาคต และตั้งมั่นอยู่ในความดี และความสุจริตใจ

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๕ ทรงกล่าวถึงปัญหาความขัดแย้งกัน ขัดแย้ง ขัดขาน และให้แก้ปัญหาโดยใช้หัวใจคือสมอง ควบคุมทุกส่วนของตัว รวมทั้ง ชาติให้อยู่ในระเบียบ

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๖ ทรงกล่าวถึง สุนัขทรงเลี้ยง ว่าเป็นเพื่อนที่ดี

ส.ค.ส.ปี ๒๕๔๗ ทรงกล่าวถึง เหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นทั่วโลก ภายหลังเหตุการณ์วินาศกรรม ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ทรงให้คนไทยมีความรักสามัคคีกัน

มหาสมุทรอินเดีย พ.ศ. ๒๕๔๗ นายขวัญแก้ว วัชโรทัย ประธานมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ เคยให้สัมภาษณ์ว่า เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ตนได้เข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสที่พระองค์จะพระราชทานพระราชดำรัสเนื่องในวันปีใหม่ ซึ่งหลังจากที่พระองค์พระราชทานเสร็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงตรัสว่า ปีใหม่นี้ไม่มี ส.ค.ส. พระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะพระองค์ทรงทำงานอย่างหนัก ในการให้ความช่วยเหลือประชาชน ชาวใต้ที่ได้รับความเดือดร้อน

นอกจากนี้พระองค์ยังทรงตรัสอีกว่า พระองค์ทรงรู้สึกปลื้มใจที่คนไทยไม่ทิ้งกัน เวลาเดือดร้อนก็ช่วยเหลือกัน เป็นเรื่องที่ดีมากๆ ซึ่งการที่คนไทยได้ช่วยเหลือกันครั้งนี้เหมือนเป็นหลักประกันให้พระองค์ว่า เมื่อไรที่พระองค์เดือดร้อนก็จะมีคนมาช่วย สิ่งที่ทุกคนทำผลบุญก็จะส่งให้กับผู้ที่ให้การช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนด้วย ซึ่งพระองค์ทรงตรัสว่า ทรงปลื้มใจคนไทยที่ให้ความช่วยเหลือทุกคน ไม่รังเกียจว่าเป็นคนชนชาติไหน

ด้วยเหตุนี้ พรปีใหม่จากในหลวงจึงประจักษ์นำทิพย์โสมนัสเหล่าพสกนิกรให้ตั้งมั่นอยู่ในความดี มีคุณธรรม และทำหน้าที่ของตนให้เกิดประโยชน์ ต่อสังคมและประเทศชาติส่วนรวมตลอดมา

สรุปงานสัมมนาคุณธรรมระดับภาค

สืบเนื่องมาจากการจัดงานสัมมนาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรมครั้งที่ 1 ที่จัดไปเมื่อ 28-30 ตุลาคม 2548 ทำให้เกิดข้อเสนอดี ๆ มากมายที่อยากจะให้บรรดาเครือข่ายคุณธรรมทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการจัดงานครั้งต่อไปมากขึ้น เพราะงานนี้เป็นงานใหญ่ที่คนทำความดีทั่วประเทศเป็นเจ้าของ การขับเคลื่อนในรูปแบบใหม่เพื่อการเตรียมงานในครั้งที่ 2 จึงเกิดขึ้น

ดังนั้น ศูนย์คุณธรรมกับเพื่อนภาคี เครือข่ายและองค์กรร่วมจัด จึงสนับสนุนให้มีการขับเคลื่อนสัมมนาคุณธรรมตั้งแต่ระดับจังหวัดถึงระดับภาคเพื่อรวบรวมเข้าสู่เวทีระดับชาติ โดยใช้แนวคิด “เราจะร่วมกันสร้างสังคมคุณธรรมได้อย่างไร” และเน้นให้แต่ละพื้นที่ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน รวมถึงเป็นการจุดกระแสการสร้างสังคมแห่งความดีอย่างทั่วถึง

ผลการระดมสมองครั้งใหญ่ทั่วประเทศนั้นกระจายไปตามภาคต่างๆ ดังนี้ ภาคเหนือ จัดสัมมนาคุณธรรม 9 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดสัมมนาคุณธรรม 11 จังหวัด ภาคกลาง จัดสัมมนาคุณธรรม 5 จังหวัด และภาคใต้ จัดสัมมนาคุณธรรมได้ 11 จังหวัด ซึ่งแต่ละจังหวัดเมื่อส่งข้อมูลเข้าสู่ระดับภาคก็จะมีสมัชชาระดับภาคและสรุปเป็นประกาศเจตนารมณ์ระดับภาคออกมา ดังนี้

คำประกาศ

เจตนารมณ์สมัชชาคุณธรรมภาคเหนือ

1. การขับเคลื่อนสังคมคุณธรรมจะเริ่มต้นจากตัวเรา ครอบครัว กลุ่ม เครือข่ายที่มีอยู่ให้เข้มข้น แล้วเชื่อมโยงกลุ่มต่างๆ เข้ามาพูดคุยกัน สร้างตัวสถาบัน หรือสภา หรือ สมัชชาท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อจัดการตัวเองทั้งระบบ โดยมีแกนประสานที่ชัดเจน
2. ในเชิงเนื้อหา ต้องมีการฟื้นฟูปัญญา ศาสนา การศึกษา

ใหม่ เพื่อฟื้นฟูปัญญากลับมาในสถานการณ์ใหม่ ดึงทุนทางสังคมทั้งหมดมายกระดับต่อไปในกระบวนการทางสังคม เพราะระบบการศึกษาที่ผ่านมาหนุนทุนนิยม การเปลี่ยนแปลงต้องก่อรูปขึ้นมา อาทิ โรงเรียนวิถีพุทธ มุสลิม คริสต์

3. เชื่อมร้อยภาคีอย่างบูรณาการ ผนึกกำลังกัน
4. มีการสื่อสารกับสาธารณะให้เป็นกระแสสังคม
5. ผลักดันนโยบาย ตั้งแต่การร่างรัฐธรรมนูญที่มีเนื้อหาหลักการเพื่อสร้างสังคมคุณธรรม และผลักดันให้มีกฎหมายที่ให้ชุมชนมีอำนาจในการจัดการตนเองมากขึ้น มีการผลักดันการปฏิรูปการศึกษา มีแผนแม่บท
6. สร้างการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน สร้างเวทีเชื่อมโยงเครือข่ายสมัชชาคุณธรรมที่ต่อเนื่อง

คำประกาศ

เจตนารมณ์สมัชชาคุณธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. จะยึดมั่นปกป้องรักษาไว้ ซึ่งสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
2. จะดำเนินชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความดีงาม มีคุณธรรมจริยธรรมพร้อมกับยึดแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยความจงรักภักดีอย่างสูงสุด
3. จะผนึกกำลัง ช่วยเหลือซึ่งกันและกันพร้อมตั้งใจร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ในการขับเคลื่อนและขยายผลคุณธรรมจริยธรรมและความดีงามทั้งหลายให้กระจายครอบคลุมพื้นที่ภาคอีสาน
4. จะยึดเอากระบวนการแผนชุมชน เป็นเครื่องมือสร้างกระบวนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตั้งแต่ระดับบุคคลครัวเรือนและชุมชนให้เปี่ยมไปด้วยคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรมเกิดความอยู่เย็นเป็นสุขอย่างพอเพียงยิ่งๆ ขึ้นไป

คำประกาศ

เจตนารมณ์สมาชิกคุณธรรมภาคกลาง

1. ต้องเร่งสร้างกระบวนการนำคุณธรรมกลับมาสู่เยาวชน โดยใช้กลไกของครอบครัว สร้างครอบครัวให้อบอุ่นเข้มแข็งใช้หลักธรรมะของศาสนาเป็นเครื่องมือสร้างองค์ความรู้ให้ผู้ปกครองมีความรู้ที่จะเลี้ยงลูกอย่างไรให้เมืองไทยได้เยาวชนที่ดี มีคุณธรรม
2. ใช้คุณธรรมที่ทุกคนเข้าถึงได้ง่ายและอยากเข้ามามีส่วนร่วม เช่น ความกตัญญู ธรรมะของคนดี เป็นคุณธรรมที่มีพลังสามารถสร้างได้ทุกระดับของสังคม
3. มีเครื่องมือบัญชีบันทึกความดี และบัญชีครัวเรือน เพื่อนำไปสู่แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
4. ใช้พลังการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน โดยเฉพาะ บ้าน วัด โรงเรียน เชื่อมโยงกับภาคราชการ ภาคธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษา เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนคุณธรรมความดีให้เกิดพลังจิตสำนึกบ้านเกิด มีความเสียสละ ขยัน ซื่อสัตย์ ไม่คอรัปชั่น
5. ใช้พลังภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นเครื่องมือในการสร้างคุณงามความดีเพื่อสาธารณะ
6. ร่วมกันพัฒนาแกนนำสมาชิกคุณธรรมความดี เพื่อร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อสาธารณะสู่การพัฒนาสังคม ชุมชน ให้เป็นผู้มีจิตสาธารณะ
7. มีกระบวนการค้นหาคนดีระดับตำบลและทำแผนที่คนดี ความดี สร้างหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับสถานศึกษาว่าด้วยเรื่องของคนดีและคนเก่ง
8. ใช้สื่อสารสาธารณะในระดับท้องถิ่นและเวทีคุณธรรมความดี เป็นช่องทางในการสื่อสารและสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับสังคม

คำประกาศ

เจตนารมณ์สมาชิกคุณธรรมภาคใต้

1. จะจุดประกายชุมนุมธรรมาธิปไตย ให้บรรลุในปี 2550
2. จะนำคุณธรรมจริยธรรม เสริมสร้างครอบครัว ชุมชนเข้มแข็ง
3. จะนำคุณธรรมจริยธรรมไปเผยแพร่และทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้ก้าวหน้าต่อไป
4. จะอยู่ในสัจจะศีลธรรมในความดี อยู่ในความเพียรมีมานะ ไม่เบียดเบียน อันตรายให้แก่ผู้ใด
5. จะสร้างสรรคิให้คุณธรรมนำวิถีชีวิต
6. จะใช้แสงสว่างนำสู่สายใยครอบครัว
7. จะใช้ศาสนธรรมเป็นศูนย์กลางแห่งการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันต่อไป
8. จะปลูกต้นกล้าแห่งคุณธรรมให้ได้ภายในปี 2550
9. จะขจัดสิ่งไม่ดีเพื่อให้มีคุณธรรม
10. จะจัดทำ 100 จิตสาธารณะกับ 20 พื้นที่
11. จะก่อร่างสร้างสังคมคุณธรรมที่เป็นจริง

กลอนคุณธรรม

โดย ท่านจันทร์ : prajan69@hotmail.com

สมานฉันท์

ชื่นชมเชียวชาวยุสมานฉันท์
ด้วยดวงแถมมิคิดันร่วมกันได้
ด้วยเยือกเย็นใจยอมถนอมโย
ด้วยมองใครมีคุณค่าประสาคน

ด้วยยินดีจิตปรีดาอนุโมทนาได้
ด้วยแจ่มใสใจประสานมิสับสน
ด้วยความรักรำเรงร้อนมิร้อนรน
ด้วยผองชนสมานฉันท์แบ่งปันชัย

บทกลอนในสองบทนี้เขียนตามคำขอ ให้ความหมายคำว่า “สมานฉันท์” ที่มักได้ยินกันอยู่บ่อยๆ เน้นไปสู่การนำไปปฏิบัติจริง

คราวนี้เขียนบทกลอนเพียงสองบท นับว่าพอดี ไม่มากไม่

น้อย เพราะบทกวีนั้นต้องมี ลักษณะ “กระชับ กระจ่าง กระตุ้น” ขอแบ่งเนื้อที่ให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไป เพื่อช่วยกันแต่งบทกวีตามถนัดของแต่ละคนไม่ให้ยวนัก ลักสองบทก็พอแล้ว

บทกวีเหล่านั้น จะได้รับการพิจารณาและจะนำมาลงพิมพ์ที่นี้ในฉบับต่อไป โดยจะมีคำแนะนำการเขียนบทกวีประกอบไปด้วย เพื่อให้เกิดความ เข้าใจในการเขียนบทกวี ทั้งจะเป็นการสร้างนักเขียนกวีรุ่นใหม่อีกด้วย

ทุกคนที่แต่งบทกวีส่งไปร่วมจะได้รับหนังสือพระมหากษัตริย์ ยอดกตัญญู 1 เล่ม และถ้าบทกวีของใครที่ได้ลงพิมพ์จะแถมวีซีดีเรื่องพระมหากษัตริย์ยอดกตัญญูอีก 1 แผ่น

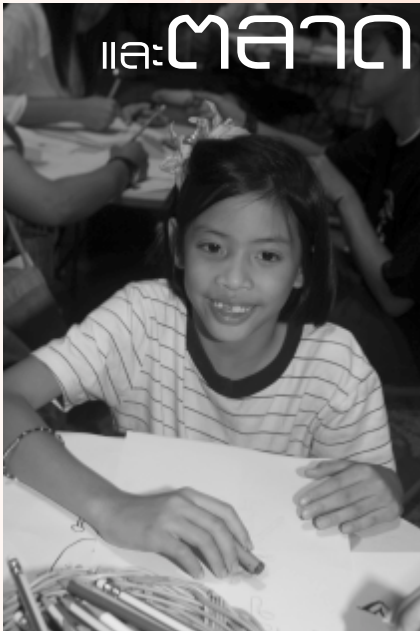
โปรดส่งจดหมายมาที่ “ท่านจันทร์” กอง บก. วารสารคุณธรรม 32/152 ถ. รามอินทรา 65 ลาดพร้าว กทม. 10230 หรือ โทรสารที่ 0 2945 8057 หรืออีเมลที่ Stylecreative@yahoo.com

>>>> ถึงเวลา...คุณธรรมนำสังคมไทย

เชิญร่วมงาน

สัปดาห์คุณธรรมแห่งชาติ และตลาดนัดคุณธรรมครั้งที่ 2

แล้ว ก็ถึงเวลาสำคัญของพวกเรา ผู้มุ่งมั่นทำความดีในทุกภาคส่วนของแผ่นดิน จะได้มารวมตัวกันประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันในการทำความดีอย่างเป็นรูปธรรม และเผยแพร่กิจกรรมดี ๆ ที่พวกเราทำกันอยู่ในแต่ละพื้นที่ เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และยกย่องเชิดชูคนทำดี ให้เป็นที่ปรากฏ

ผลจากการจัดงานสัปดาห์คุณธรรมแห่งชาติ และตลาดนัดคุณธรรมครั้งที่ 1 ที่จัดไปเมื่อ 28-30 ตุลาคม 2548 ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ทำให้เกิดกระบวนการขับเคลื่อนในการทำความดีอย่างต่อเนื่องในทุกพื้นที่ เกิดการรวมตัวเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งขึ้น และดำเนินกิจกรรมความดีในพื้นที่อย่างหลากหลาย

ในปีนี้ ศูนย์คุณธรรม ในฐานะองค์กรผู้ประสานงานจึงจัดให้มีงานสัปดาห์คุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรมครั้งที่ 2 ขึ้นในวันที่ 26-28 มกราคม 2550 ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เช่นเคย โดยจะมีการแบ่งโซน และกิจกรรมต่างๆ มากมาย

โดยเนื้องานนั้น จะเป็นงานใหญ่ 2 งาน คืองานสัปดาห์คุณธรรมแห่งชาติครั้งที่ 2 ซึ่งจะเป็นการระดมสมองครั้งใหญ่ของกลุ่มบุคคลและบุคคลทำความดีจากทั่วประเทศเกือบ 2 พันคน มาร่วมกันค้นหาทิศทางในการใช้คุณธรรมนำสังคมไทย โดยยึดแนวพระราชดำริเรื่อง “รู้ รัก สามัคคี” และ “เศรษฐกิจพอเพียง”

อีกงานหนึ่ง จะเป็นงานตลาดนัดคุณธรรม ซึ่งจะเป็นการนำเอาความดีจากกลุ่มเครือข่ายต่างๆ มาเผยแพร่อย่างเป็นรูปธรรม ในรูปแบบที่มีชีวิต เพียงแต่ตลาดนัดแห่งนี้ จะไม่มีการซื้อขาย งานนี้จึงมีแต่ให้ ..ให้..และให้ลูกเดียว

ดังนั้น จึงขอออกกล่าวกับบรรดาเพื่อน พี่น้อง พี่ ทุกหมู่เหล่า อย่าลืมหากปฏิทินไว้เลยว่า วันที่ 26-28 ตุลาคม 2550 นี้ เรามีนัดกันที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

แล้วเจอกันนะคะ

(ร่าง)กำหนดการ

งานสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม ครั้งที่ 2
ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

วันศุกร์ที่ 26 มกราคม 2550

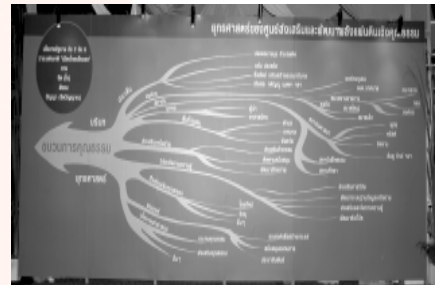
- 08.30 - 09.00 น. ลงทะเบียน
- 09.10 - 09.40 น. พิธีเปิด
- ชมวิดีโอทัศน์สรุปภาพความเป็นมาของการประชุมสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติฯ ครั้งที่ 2
 - กล่าวรายงาน โดย รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสุวรรณ)
 - กล่าวเปิดการประชุม โดย ฯพณฯ ประธานองคมนตรี (พลเอกเปรม ติณสูลานนท์)
- 09.40 - 10.00 น. ปาฐกถา หัวข้อ “ถึงเวลาคุณธรรม...นำสังคมไทย”
โดย ฯพณฯ องคมนตรี (ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย)
- 10.00 - 11.30 น. อภิปรายกลุ่ม “เราจะร่วมสร้างสังคมคุณธรรมอย่างไร”
- นำเสนอคุณธรรมและแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมตามบริบทและภารกิจของบุคคลและองค์กร
- อภิปรายโดย รมว.ศึกษาธิการ (ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน),
ผู้นำ / ผู้แทนจากวงการต่างๆ อาทิ วงการธุรกิจ,
วงการการศึกษา, วงการสื่อฯ, วงการแพทย์, วงการกฎหมาย
และชุมชน ผู้ดำเนินรายการ ดร.กิตติวัฒน์ อุชุपालะนันท์
- 11.30 - 12.30 น. อภิปรายผลการประชุมสมัชชาฯ 4 ภาค
- นำเสนอผลจากการประชุมสมัชชาฯ ระดับภาค 4 ภาค คือภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ กลาง และใต้
- โดยผู้แทนกลุ่มประชาสังคม
ดำเนินรายการโดย นายชัชวาลย์ ทองดีเลิศ
- 13.00 - 17.00 น. ประชุมกลุ่มย่อยในประเด็น “รวมพลังขับเคลื่อนสังคมคุณธรรม”
ตามบริบทกลุ่มดังนี้
1. กลุ่มการเมือง การปกครอง
 2. กลุ่มข้าราชการ
 3. กลุ่มองค์กรปกครองท้องถิ่น
 4. กลุ่มการศึกษา
 5. กลุ่มการศาสนา
 6. กลุ่มชุมชน
 7. กลุ่มธุรกิจ
 8. กลุ่มสื่อสารมวลชน
 9. กลุ่มเยาวชน
 10. กลุ่มสตรีและครอบครัว

วันเสาร์ที่ 27 มกราคม 2550

- 08.00 - 09.00 น. ลงทะเบียน
- 09.00 - 09.30 น. ปาฐกถา “ยุทธศาสตร์สังคมคุณธรรม” โดย ศ.นพ. ประเวศ วะสี
- 09.30 - 11.30 น. การประชุมผู้แทนกลุ่มย่อยและผู้แทนองค์กรพิจารณา
ร่างปฏิญญา โดยมี รมว.การพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ (นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม) และ รมว.วัฒนธรรม
(คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ) นำการประชุม
- 13.30 - 15.00 น. พิธีปิด
- กล่าวรายงานโดย รมว.พัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ (นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม)
 - ส่งมอบปฏิญญาโดย ผู้แทนสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติฯ
 - รับมอบปฏิญญา และกล่าวปาฐกถาพิเศษ โดย ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรี (พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์)

หมายเหตุ

งานตลาดนัดคุณธรรม
จัดทุกวันระหว่างวันที่ 26-28 มกราคม 2550
ตั้งแต่เวลา 09.00-19.00 น.

สัมพัทธ์ตัวตน คนอีสาน ผ่านเวทีสัมพันธ์ชาวคุณธรรมภาคอีสาน

เวทีสัมมนาคุณธรรมภาคอีสาน นับเป็นเวทีสุดท้าย สำหรับการทำให้สัมมนาคุณธรรมทั่วประเทศ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลและรวบรวมประเด็นจากการจัดเวทีทั้งหมดนำเสนอสู่เวทีระดับชาติในงานสัมมนาคุณธรรมแห่งชาติครั้งที่ 2 ที่มีขึ้นในวันที่ 26-28 มกราคม 2550 ที่จะถึงนี้

ที่ผ่านมาในแต่ละภาคก็จะดำเนินการในระดับจังหวัดแล้วมาสรุปในระดับภาค แต่สำหรับภาคอีสานจะช้ากว่าภาคอื่นๆ นิดหน่อย เพราะอยากจะให้บรรยากาศการเมืองโดยทั่วไปชัดเจนขึ้นจึงเพิ่งจัดไปเมื่อวันที่ 10-12 ธ.ค.ที่ผ่านมาเอง จึงขอนำบรรยากาศที่น่าประทับใจมาเล่าสู่กันฟังแบบสบายๆ กันดีกว่านะครับ

งานนี้จัดขึ้นที่วัดป่านาคำ ต.จุมจัง อ.ภูฉินรายณ์ จ.กาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นวัดที่มีชื่อเสียงในด้านการอบรมและพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยมีพระอาจารย์มหาสุภาพ เจ้าอาวาสคนขยันรับเป็นเจ้าภาพ และในวันงานก็มีนายวิโรจน์ จิวะรังสรรค์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์มาเป็นประธานในพิธี

สถานที่จัดสัมมนาก็คือพื้นที่ศาลาเล็กๆ นี้อย่างนี้ ใช้เป็นทั้งที่นั่งประชุม ที่สวดมนต์ ที่นอนเสด็จสรรพ เข้าตัวรับพอเพียงขนาดแท้

เวลาที่นั่งฟังการนำเสนอของจังหวัดอื่นๆ ฟันธงกันนั่งฟังกันอย่างตั้งใจ เมื่อถึงเวลาที่จะต้องระดมสมองเพื่อกำหนดแผนคุณธรรมในจังหวัดของตนเอง ก็ล้อมวงกันแสดงความคิดเห็นอย่างคร่ำเคร่ง ไม่เห็นจะต้องจ้อโต๊ะและบอर्डแต่อย่างใด

^ ในเวทีนี้ ทางศูนย์คุณธรรม โดยอาจารย์สมชาย มนต์ศรีศักดิ์ ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารแผน 3 ก็ได้ขึ้นเวทีเพื่อนำเสนอที่มาที่ไปของเวทีสมัชชาคุณธรรม ที่ริเริ่มมาตั้งแต่ปีที่แล้วให้พวกเราชาวแผนได้รู้ที่มาที่ไปกันอีกครั้งหนึ่ง

^ นี่เป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอแนวทางพัฒนาคุณธรรมในแต่ละจังหวัด ซึ่งในเวทีมีเครือข่ายภาคอีสานระดับจังหวัดเข้าร่วม 11 จังหวัด จำนวน 33 ตำบลๆ ละประมาณ 5 คน ทำให้มีผู้เข้าร่วมเวทีในครั้งนี้รวมกองเลขฯ ผู้สังเกตการณ์และเจ้าหน้าที่จากศูนย์คุณธรรมก็เกือบ 200 คน ที่นำภาพนี้มาเสนอเพราะท่านผู้ซึ่งแจนนั่นดันเพลงโคราชสดๆ เพื่ออธิบายแผนระดับจังหวัดของท่านอย่างเชี่ยวชาญ เป็นที่ประทับใจของผู้ร่วมเวทีสมัชชาโดยทั่วกัน

^ สิ่งที่น่าประทับใจในเวทีนี้มีมากมาย แต่ที่อดนำมาเผยแพร่ต่อไม่ได้ก็คือการจัดการที่เป็นระบบและพร้อมเพรียงกัน อย่างเช่น

ในภาพเมื่อมีการพักเบรกระหว่างการประชุมซึ่งจะมีวันละประมาณ 3-4 ครั้ง ทีมอาสาสมัครก็จะรีบไปจับไม้กวาดแล้วไล่กวาดเรียงหน้ากระดานอย่างรวดเร็ว กวาดเสร็จในเวลาไม่เกินนาทีเดียว ทั้งนี้เพราะพื้นที่นี้เป็นศาลาอวด ถึงแม้จะถอดรองเท้านักทุกคน แต่เมื่อเดินเข้าออกบ่อยๆ ก็ต้องมีฝุ่นเป็นธรรมดา ถ้ามองไปได้ความว่าได้ความคิดดี ๆ นี้มาจากการอบรมที่โรงเรียนผู้นำนั่นเอง รวมถึงการถอดรองเท้าแบบหันหัวออกซึ่งแยกหญิง-ชายคนละฝั่งก็ช่วยทำให้เกิดความเป็นระเบียบขึ้นทันที

^ กิจกรรมที่น่ารักอีกอย่างหนึ่ง ก็คือการกินอาหารของหมู่เฮาชาวอีสาน เป็นอาหารที่ทำกันเองภายในวัด เน้นส้มตำปลาร้าเป็นหลัก พร้อมกับแกงผักหวานแบบอีสาน แกงเห็ด ข้าวเหนียวมีให้กินอย่างเต็มที่ เท่านั้นที่น้องเราก็ไชยกินอย่างแซบอหฺลื พระอาจารย์ที่มาช่วยเป็นพิธีกรในงานก็จะจัดคิวให้มารับอาหารทีละแถว ไม่ต้องแย่งกัน ทานอาหารเสร็จก็ถือถาดของตัวเองมาล้างทำความสะอาดเองไม่ต้องเดือดร้อนใครๆ ที่น่าสังเกตก็คือผู้เข้าร่วมเวทีนี้ส่วนใหญ่จะผ่านโรงเรียนผู้นำมาแล้ว ดังนั้นเศษอาหารเหลือทิ้งจึงมีน้อยมาก นี่คือเรื่องที่น่าชื่นชม

กิจกรรมที่จะขาดเสียมิได้ เมื่อเครือข่ายแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเองภาคอีสานมาจัดเวทีสมาชิกในวัด นั่นก็คือการจัดรายการพิธีกรรมะริบอรุณแห่งชีวิต และร่วมทำบุญตักบาตร โดยเหตุที่ผู้ขับเคลื่อนเครือข่ายหลายท่านก็เป็นพระนักพัฒนาแห่งอีสานทั้งนั้น นำทีมโดยหลวงตาแชรร์ ดังนั้นในช่วงเช้าของวันที่ 11 ธ.ค.ทุกคนจึงอิมบุญกันถ้วนหน้าแบบที่เห็น

นี่เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ชาวเครือข่ายแผนแม่บทฯ ช่วยกันทำขึ้นมาเพื่อให้พี่น้องช่วยกันบันทึกความดีในรูปแบบต่าง ๆ ลงไปในพื้นที่ของตัวเอง หรือแม้จะเป็นพื้นที่ของคนอื่น แต่ถ้าเห็นว่าน่ายกย่องก็ร่วมนำเสนอได้

ผู้ที่ทำหน้าที่รายงานสถานการณ์การขับเคลื่อนงานคุณธรรมภาคอีสานในภาพรวมทั้งหมด ก็คือคุณโชคชัย สมันตรัฐผู้ประสานงานเครือข่ายฯ คนขยันนั่นเอง และก็เป็นคนเดียวกันที่กล่าวสรุปทิศทางและแนวทางการพัฒนาคุณธรรมของภาคอีสานในภาพรวม

และในช่วงสุดท้าย ก็มีการประกาศเจตนารมณ์ร่วมกัน เป็น “ปณิญาคนดี ความดีภาคอีสาน” เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกัน ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนอีสานทั้งหมด

ในภาคกลางคืนก็จะมีการทำบายศรีสู่ขวัญและผูกข้อมือต้อนรับ ตามธรรมเนียมที่ตกทอดมาของชาวอีสาน มีการร่วมร้องรำทำเพลงกันอย่างสนุกสนานครึกครื้น เป็นที่ม่วนซื่นกันโดยถ้วนหน้า นอกจากนี้ ยังมีวงโปงลางจากเด็ก ๆ โรงเรียนจุมแจ้งพลังราษฎร์ ที่นำโดยอาจารย์สุโท จำพลใสช่วยขับกล่อมบรรเลงเพลงพร้อมทางเครื่องรวมแล้วกว่า 40 ชีวิต เพื่อมาร่วมสร้างความบันเทิงให้กับชาวเครือข่ายแผนฯทุกคน

กิจกรรมตีมาจากมายของชาวเครือข่าย แผนแม่บทชุมชนพื้นตนเองภาคอีสาน

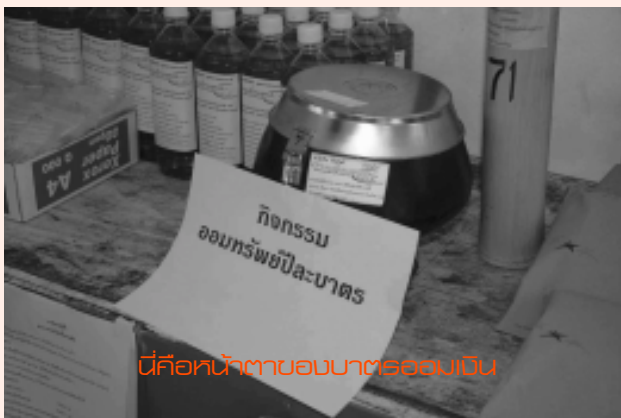
นอกจากภารกิจในการประชุมสมัชชาแล้ว ไหนๆ ก็ยกกันมาทั้ง 11 จังหวัดทั่วภาคอีสาน ก็ต้องเอาของดีของแต่ละพื้นที่มาอวดกันบ้าง ในงานนี้เราจึงได้เห็นกิจกรรมต่างๆ หลากหลายที่พี่น้องแต่ละท้องถิ่นจัดทำขึ้นเพื่อเสริมความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นชุมชนที่พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

ที่เห็นมากที่สุดก็น่าจะเป็นกิจกรรม “แผนที่คนดี” ซึ่งกำลังแผ่ขยายออกไปอย่างน่าตื่นตาตื่นใจเลยทีเดียว ทั้ง 33 ตำบลต้นแบบจะมีการยกย่องเชิดชูคนดีในด้านต่างๆ มากมาย บางตำบลก็ทำเสร็จสมบูรณ์ บางตำบลก็กำลังจะสมบูรณ์ และหลายๆ ตำบลก็กำลังจัดทำฐานข้อมูลคนดีกันอย่างขะมักเขม้น เชื่อแน่ว่าเมื่อฐานข้อมูลคนดีเหล่านี้เสร็จสิ้นลง ก็จะเป็นต้นแบบที่ชุมชนอื่นๆ โดยรอบจะนำไปขยายผลต่ออย่างรวดเร็ว เพราะเป็นกิจกรรมที่ทำแล้ว ชุมชนก็ภาคภูมิใจ คนดีเหล่านั้นก็มีกำลังใจที่จะทำความดีต่อไป ยิ่งกระจายมากเท่าไร เราก็พบว่าท้องถิ่นของเรามีคนดีเต็มพื้นที่จริงๆ

^ และนี่คือประกาศเชิดชูคนดีรูปแบบหนึ่ง

กิจกรรมที่กำลังขยายตัวอย่างน่าสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือการออมปีละบาท อันเป็นแนวคิดมาจากพระ ซึ่งท่านเห็นว่าหลังจากออกพรรษาแล้วบาตรพระถูกทิ้งเป็นจำนวนมากเพราะพระเณรสึกกันไปเป็นอันมาก ท่านก็เลยเอาบาตรมาทำเป็นออมสิน ออมกันทั้งปี ครบปีก็เปิดบาตรออกมาได้เงินไปทำบุญกันเป็นกอบเป็นกำทีเดียว v

นี่คือหน้าตาของบาตรออมเงิน

<< นี่เป็นอีกไอเดียที่น่าชื่นชม เพราะน่าจะเรียกได้ว่าเป็นเครื่องสีข้าวที่เล็กที่สุดในโลก และใช้ต้นทุนต่ำสุดเช่นกัน เพราะทำมาจากยางรถยนต์เก่าที่หมดอายุแล้วมาผ่าครึ่ง ด้านบนเป็นไม้ที่ทำด้วยไม้ค้ำย ไม้หินที่ใช้ไม่แข็งสมัยก่อนนั่นแหละ ใส่ข้าวเปลือกด้านบน หมุนด้วยมือไม่นาน ก็ได้ข้าวกล้องเม็ดสวยที่อุดมด้วยคุณค่าทางอาหารมากกว่าข้าวขาวเป็นไหนๆ

^ นอกนั้นก็ยังมีกิจกรรมที่พัฒนาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกหลายเรื่อง เช่น การนวดแผนโบราณ การปลูกพืชสมุนไพร การทอผ้า การจักสาน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการรู้จักปรับประยุกต์เอาสิ่งดี ๆ ในท้องถิ่น มาใช้กับการประชุมสมัชชาของชาวเครือข่ายภาคอีสาน นับเป็นตัวอย่างที่ดีของการพึ่งตนเองอย่างแท้จริง เพราะที่นี้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การทำสมัชชาที่เป็นการระดมสมองครั้งใหญ่ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่หรูหรา มีเครื่องปรับอากาศ แต่กลับเป็นเพียงศาลาวัดที่โปร่ง โล่งสบาย และอบอุ่นด้วยรสพระธรรม

Power

สืบด้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

Band Awards ครั้งที่ 1

สร้างฝันให้เด็กบนวิถีพอเพียง

“อยากให้ศึกษาเนื้อหาว่า เพลงลูกทุ่งไม่มีพิษภัย แต่สังคม นำเพลงลูกทุ่งไปเป็นธุรกิจ เกิดการแข่งขันสูง อาจารย์ไม่อยากให้เป็นแมงเม่า จัดตั้งวงด้วยเงินเป็นแสนแล้วแข่งขันได้จับหมื่น การประกวดครั้งนี้อาจารย์ใช้เงินแค่ 5 พันบาท”

ส่วนหนึ่งของกรรมการที่ร่วมตัดสิน

ตัวแทนผู้เข้ารอบทั้ง 10 โรงเรียน ร่วมร้องเพลง ความฝันอันสูงสุด

ภาพแห่งความประทับใจ ได้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งบนเวทีของหอประชุมใหญ่ธรรมศาสตร์ ความสามารถของเด็กๆ ได้ถูกถ่ายทอดออกมาในรูปของบทเพลงแห่งการสร้างสรรค์ ทั้งเพื่อเทิดพระเกียรติแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเพื่อสื่อถึงการสืบสานพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ยังความปลาบปลื้มมาสู่ผู้ร่วมงานทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองเด็กที่ร่วมแสดง คณะครูอาจารย์ เพื่อนๆ ที่มาให้กำลังใจ รวมถึงคณะผู้ร่วมจัดงานทุกฝ่าย

นี่คือภาพของงานประกวดวงดนตรี Power Band Awards ครั้งที่ 1 รอบชิงชนะเลิศที่ศูนย์คุณธรรมร่วมกับสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จัดขึ้นเพื่อเฟ้นหาสุดยอดวงดนตรีระดับเยาวชนอายุตั้งแต่ 8-22 ปี ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2549 นี้

นับเป็นความสำเร็จครั้งสำคัญของศูนย์คุณธรรม ที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวครั้งใหญ่ในหมู่เด็กเยาวชนทั่วประเทศหันมาสนใจกับการลดละเลิกอบายมุขโดยใช้ดนตรีเป็นสื่ออย่างจริงจัง

การแสดงประกอบบทเพลงยอดเยี่ยม

ร.ร.บดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) รับมอบรางวัลชนะเลิศจากคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์

ร่วมฉลองชัยชนะ

โรงเรียนทั่วประเทศ ต้นตำรับร่วมบาน

เนื่องจากเป็นงานที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงมีผู้สนใจส่งวงดนตรีเข้าประกวดกันเป็นจำนวนมาก จึงได้มีการจัดแบ่งการแข่งขันเป็นโซนรวม 5 โซน คัดให้เหลือโซนละ 20 ทีม คือภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสานและกรุงเทพมหานคร

พอถึงรอบชิงชนะเลิศ ก็คัดเลือกผู้ชนะจาก 5 โซน โซนละ 2 ทีม รวม 10 ทีม เพื่อมาชิงชนะเลิศที่กรุงเทพมหานคร รายชื่อโรงเรียนที่ผ่านเข้ารอบ เรียงตามลำดับการแสดงในวันชิงชนะเลิศคือ

- 1.โรงเรียนจ่านกร้อง จ.พิษณุโลก
- 2.โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ จ.เชียงใหม่
- 3.โรงเรียนนวมินทราชูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จ.กรุงเทพมหานคร
- 4.โรงเรียนปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช
- 5.โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) จ.สงขลา
- 6.วงดนตรีทับทิมบุรพาพัฒนานคร จ.สระแก้ว
- 7.โรงเรียนนครขอนแก่น จ.ขอนแก่น
- 8.โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จ.กรุงเทพมหานคร
- 9.โรงเรียนราชินีบูรณะ จ.นครปฐม
- 10.โรงเรียนบุญวัฒนา จ.นครราชสีมา

จากใจความเฝ่ฝืนสู่ความเป็นอรบ

วันนั้น หอประชุมใหญ่ธรรมศาสตร์ได้ทำหน้าที่อีกบทบาทหนึ่ง ในการนำเสนอบทเพลงสร้างสรรค์พร้อมรีวิวประกอบเพลงอันวิจิตร รอยยิ้มและเสียงเชียร์จากบรรดาผู้ปกครองที่ยกทีมมาให้กำลังใจลูกหลานของตนเอง ช่วยสร้างพลังใจให้กับเด็กๆ อย่างมหาศาล ทุกคนจึงทุ่มเทให้กับการร้อง เล่น เต้น รำ ประกอบเพลงกันอย่างสุดความสามารถ

จนถึงเวลาสำคัญของการประกาศผลปรากฏว่า โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จากทม.ก็คว้ารางวัลชนะเลิศวงดนตรียอดเยี่ยม ถวายพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปครอง พร้อมกับพ่วงอีก 2 รางวัลคือบทเพลงยอดเยี่ยมและการสร้างสรรค์การแสดงยอดเยี่ยม

ณัฐพงศ์ อรรถการุณพันธ์ นักร้องนำ จากบดินทร์เดชา

ร.ร. นครขอนแก่น จ. ขอนแก่น รองชนะเลิศอันดับ 1

อาจารย์สมบูรณ์ บุศยศิริ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ร.ร. บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ร.ร. ราชนิบุรณะ จ.นครปฐม รองชนะเลิศอันดับ 2

ส่วนรองชนะเลิศอันดับหนึ่งคือผลงานจาก โรงเรียน นครขอนแก่น จ.ขอนแก่น และรองชนะเลิศอันดับสองคือผลงาน จากโรงเรียนราชนิบุรณะ จ.นครปฐม ส่วนอีก 7 โรงเรียน ที่เหลือได้รับรางวัลชมเชย

รางวัลไผ่ป่าหมายอุบล

แม้ว่าจะมีทั้งผู้ตั้งใจมากและตั้งใจน้อย (เพราะได้รางวัล กันทั้ง 10 โรงเรียนลดหลั่นตามความสามารถ) แต่รางวัลด้วย พระราชทานก็มีไผ่ป่าหมายสูงสุดของศูนย์คุณธรรมแต่อย่างใด สิ่งที่คุณธรรมยินดีก็คือการได้เห็นเยาวชนวัยใสใช้เวลาว่าง ในทางที่ถูกที่ควร หันมาใส่ใจในศิลปวัฒนธรรมไทยมากขึ้น มี สำนึกรักบ้านเกิดและท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งนับเป็นค่านิยมที่ควร ปลุกฝังและน่ายกย่องชมเชยและสนับสนุนให้กำลังใจกับทุกๆ โรงเรียนที่ส่งเข้าประกวด

ส่วนโรงเรียนที่ไม่ได้รางวัลนั้น อย่างน้อย ก็ได้มีโอกาส นำเสนอความสามารถของเด็กๆ ในท้องถิ่นของตนเอง ได้เห็น ความสามารถที่หลากหลายของเพื่อนๆ ต่างโรงเรียน เกิดกำลังใจที่จะนำไปพัฒนางานดนตรีในโรงเรียนของตนเองเพื่อให้มี ศักยภาพสูงขึ้นในโอกาสต่อไป

เจาะใจวงดนตรีชนะเลิศ

ความสำเร็จของวงดนตรีจากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) นั้นเป็นเรื่องที่น่ายินดี ลองมาฟัง อาจารย์สมบูรณ์ บุศยศิริ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ พูดถึงที่มาของความสำเร็จสักนิด

“อย่างแรกก็ต้องบอกว่าเด็กๆ ของเรามีความพร้อมเพราะ ฝึกซ้อมกันมาอย่างดี ประเด็นที่ 2 เราจับนักเรียนความสามารถ พิเศษด้านดนตรีมายาวนานและต่อเนื่อง และสุดท้าย ความร่วมมือร่วมใจของครูฝึกกับนักเรียนทุกคน โรงเรียนเรานับสนุนในเรื่องนี้มาก เพราะโรงเรียนมีนโยบาย วิชาการผสมคุณธรรม”

“ที่โรงเรียนทุกวันพฤหัสบดีจะมีลานดนตรีมลมตม มี เวทีให้เด็กได้แสดงออก ซึ่งจะสับเปลี่ยนทั้งดนตรีไทย สากล ลูกทุ่ง ถึงวันศุกร์จะมีลาน ปิดพอยท์ เปิดขายของเลียนแบบ เซนเตอร์พอยท์ เด็กของเราไม่ต้องออกไปที่อื่น” นับเป็นแนวคิดที่น่าสนใจจริงๆ

ด้านผู้ฝึกสอน อาจารย์กวีชาติ จันท์เพงก็ให้ความเห็น ถึงการทำวงไปถึงโรงเรียนอื่นๆว่า “เพลงลูกทุ่งสื่อความหมายตรงตัวไม่อ้อมค้อม และอยากให้ศึกษาเนื้อหาว่า เพลง ลูกทุ่งไม่มีพิษภัย แต่สังคมนำเพลงลูกทุ่งไปเป็นธุรกิจ เกิดการ แข่งขันสูง อาจารย์ไม่อยากจะให้เป็นแมงเม่า จัดตั้งวงด้วยเงินเป็น แสนแล้วแข่งขันได้เงินหมื่น การประกวดครั้งนี้อาจารย์ใช้เงินแค่ 5 พันบาท”

ร.ร. จ่านกร้อง จ.พิษณุโลก

ร.ร. วัฒนไทย์พายัพ จ.เชียงใหม่

ร.ร. นวมินทรราชูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

“การจงใจให้ทำสิ่งดีๆ เช่น เนื้อเพลงดี ดนตรีดี นักร้องดี จะสร้างแรงบันดาลใจ ให้เกิดในหมู่พวกเราคนไทย ให้รักชาติ รักสามัคคีในหมู่พวกเรา แล้วหาวิธีพึ่งพาตนเอง ถ้าทุกคนทำได้ครบถ้วน ก็จะเป็นกำลังสำคัญ ที่ยิ่งใหญ่ ที่จะสร้างชาติ สร้างแผ่นดิน...”

ถามว่าทำไมใช้น้อยจัง อาจารย์ก็ขยายความว่า ทั้ง นักดนตรี เครื่องดนตรีก็ยืมมาจากวงโยธวาทิตของโรงเรียน เสื้อผ้าก็ดัดแปลงจากชุดเดิมบ้าง ยืมบ้าง เช่าบ้าง ทำให้คุ้มค่า ใช้จ่ายได้ไม่มากเกินไป

ภารกิจยังไม่สิ้นสุด

“การจงใจให้ทำสิ่งดีๆ เช่น เนื้อเพลงดี ดนตรีดี นักร้องดี จะสร้างแรงบันดาลใจ ให้เกิดในหมู่พวกเราคนไทย ให้รักชาติ รักสามัคคีในหมู่พวกเรา แล้วหาวิธีพึ่งพาตนเอง ถ้าทุกคนทำได้ ครบถ้วน ก็จะเป็นกำลังสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่จะสร้างชาติ สร้าง แผ่นดิน...” นี่คือนสิ่งที่พลเอกปรีชา เขี่ยมสุพรรณ ที่ปรึกษา คณะกรรมการศูนย์คุณธรรม เชื่อว่าผลสืบเนื่องจากการประกวด ครั้งนี้จะเป็นแรงผลักดันให้เกิดกิจกรรมดีๆ ต่อเนื่องขึ้นอีก มากมายไม่รู้จบอย่างแน่นอน

ร.ร. ปากพั่น จ.นครศรีธรรมราช

ร.ร. เทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) จ.สงขลา

ร.ร. บุญวัฒนา จ.นครราชสีมา

วงดนตรีทับทิมบุรพาวัฒนานคร จ.สระแก้ว

ระบบการ เรียนรู้ใหม่

ไปให้พ้นวิกฤตแห่งยุคสมัย ในสายตาของ ค.นพ.ประเวศ วะสี

1. โลกวิกฤตเพราะการศึกษากับชีวิต

การศึกษาปัจจุบันเอา “วิชา” เป็นตัวตั้ง เช่นว่าวิชานี้ใช้ตำราอะไร วิชานี้ได้คะแนนเท่าไร จบการศึกษาวិชาอะไร ได้ปริญญาในสาขาวิชาอะไร

ที่จริงการศึกษาที่เอาวิชาในตำราเป็นตัวตั้งเป็นเรื่องที่แปลกมาก เพราะเป็นการแยกส่วนว่าชีวิตก็อย่างหนึ่ง การศึกษาก็อย่างหนึ่ง การศึกษาแยกตัวไปเอาวิชาเป็นตัวตั้ง ทอดทิ้งชีวิตไว้เป็นอีกเรื่องหนึ่งตามบุญตามกรรม

จริงๆ แล้วชีวิตกับการศึกษาควรอยู่ที่เดียวกัน

นั่นคือ ชีวิตคือการศึกษา การศึกษาคือชีวิต

การเรียนรู้ในวิถีชีวิตจริงเท่านั้นที่จะทำให้รู้เท่าทันความเป็นจริงและปรับตัวให้อยู่ในสมดุลได้ วิชาเป็นตัวประกอบ ไม่ใช่ตัวตั้งของการเรียนรู้

ตัวตั้งของการเรียนรู้คือชีวิตจริงในสถานการณ์จริง

2. ชีวิตวัฒนธรรม

ชีวิตคือ **การอยู่รอด**

การอยู่ร่วม

และการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

วิถีชีวิตร่วมกันอันสอดคล้องกับธรรมชาติแวดล้อม เป็น

บ่อเกิดของความสุขและความยั่งยืน **การมีชีวิตร่วมกัน (Living Together) ควรจะเป็นเป้าหมายและวิถีชีวิต** ไม่ใช่ตัวใครตัวมันทอดทิ้งกันแบบปัจจุบัน

การมีคุณภาพชีวิตที่ดี ขึ้นอยู่กับการรู้ว่าคุณค่าคืออะไร ความดีคืออะไร มนุษย์ต้องเข้าถึงความดีด้วยชีวิตจึงจะสมบูรณ์ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี การเข้าถึงความดีนั้นก็มีคำพูดที่ใช้ต่างกันในวัฒนธรรมต่างๆ บางทีก็เรียกว่าเป็นมนุษย์ต้องเข้าถึงสิ่งสูงสุด

ความเป็นมนุษย์อยู่ที่การมีความดี

การศึกษาจะต้องพัฒนาความเป็นมนุษย์

3. การเคารพศักดิ์ศรี และคุณค่าความเป็นคน ของทุกคน

มนุษย์พากันไปติดสมมุติเกี่ยวกับมนุษย์ เช่น สัตว์ เชื้อชาติ ศาสนา ลัทธินิกาย คนมี คนจน ฯลฯ แล้วก็มีอคติ ไปตามมุมมองและวิถีคิด และเกิดปัญหาตามมาเป็นลูกโซ่

ความจริงที่ปราศจากสมมุติคือเขาเป็นคน

เขามีศักดิ์ศรีและสิทธิแห่งความเป็นคน มีศักยภาพ

แห่งความสร้างสรรค์

ยิ่งกว่านั้นเขาเป็นเพื่อนมนุษย์ ผู้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเรา สังคมไทยขาดศีลธรรมพื้นฐานที่กล่าวนี้ เพราะเป็นสังคม

ที่มีความสัมพันธ์ทางดีระหว่างผู้มีอำนาจซึ่งอยู่ข้างบนกับ ผู้ไม่มีอำนาจซึ่งอยู่ข้างล่าง

ระบบการศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมดังกล่าว จึงไม่ ตระหนักรู้ถึงความร้ายแรงของการขาดศีลธรรมพื้นฐานของ สังคม นอกจากไม่ได้แก้ไขแล้ว ยังเป็นบ่อเกิดของการขาด ศีลธรรมเสียเอง

การศึกษาจะต้องทำให้คนทั้งหมดมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีศักยภาพ มีความมั่นใจ เป็นพลังอันเข้มแข็งของชาติ ความรู้ในตัวคนมีฐานอยู่ในวัฒนธรรม ความรู้ใน ตำรามีฐานอยู่ในวิทยาศาสตร์

ความรู้ในตัวคนได้มาจากการทำงานและประสบการณ์ ชีวิต เป็นความรู้ที่ทุกคนมี รู้จริง ปฏิบัติได้จริง มีความมั่นใจ เพราะทำมาด้วยมือ

ระบบการศึกษาควรจะมีฐานอยู่ในวัฒนธรรม

โดยส่งเสริมเชื่อมโยงกับครอบครัว ชุมชน และสังคมให้ มากที่สุด เพราะครอบครัว ชุมชน และสังคม คือฐานของ ชีวิตจริงและปฏิบัติจริง

เข้มแข็งและประชาสังคม ทิศทางนโยบายของรัฐที่สำคัญ อย่างหนึ่ง คือส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนเข้มแข็งและ ประชาสังคม

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นรูปธรรมของการเคารพความรู้ในตัวคน และเครื่องมือ ที่ส่งเสริมศักยภาพในตัวคนและสังคมอันทรงพลังยิ่ง การศึกษา ทุกชนิดและทุกประเภทควรใช้กระบวนการจัดการความรู้ เข้ามาเป็นเครื่องมือของการพัฒนาสมรรถนะของมนุษย์

4. ichtap--การศึกษา

(Contemplative Education)

บางคนมีจิตใจที่สงบ พิจารณาเห็นจิตของตัวเอง เข้าถึง ความจริง หลุดพ้นจากมายาคติ เกิดความเป็นอิสระ ประสบ ความงามอันเป็นทิพย์ เกิดความสุขอันลึกล้ำ มีความรัก ต่อเพื่อนมนุษย์และธรรมชาติทั้งหมด เรียกว่ามีการเปลี่ยนแปลง ชั้นพื้นฐาน (Transformation) ในตัวเอง

ในขณะที่โลกวิกฤตอย่างรุนแรง จนไม่มีวิธีการอื่นใดแล้วที่จะช่วยให้ ภัยวิกฤต นอกจากมนุษย์จะต้อง เกิดจิตสำนึกใหม่ แล้วมีการ เปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตนเอง ในองค์กร และในสังคม

และเอาวิชาการในตำราเป็นตัวประกอบ

โดยระบบการศึกษาไปเรียนรู้ร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสังคมในสถานการณ์จริง แล้ววิจัยและพัฒนาวิชาการ บางอย่างที่เหมาะสมเข้าไปสนับสนุนผู้ปฏิบัติจริงเหล่านั้น ให้เห็นกว้างขึ้น เข้าใจมากขึ้น และปฏิบัติได้ผลดีมากขึ้น

ความเป็นชุมชนและประชาสังคม

ในสังคมที่มีความสัมพันธ์ทางดีระหว่างผู้มีอำนาจ ข้างบนกับผู้มีอำนาจข้างล่าง เศรษฐกิจจะไม่ได้ การเมือง จะไม่ได้ และศีลธรรมจะไม่ได้ และไม่มีทางดีได้ เศรษฐกิจจะดี การเมืองจะดี และศีลธรรมจะดี ต่อเมื่อสังคมมีความสัมพันธ์ ทางราบ คือผู้คนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีเสมอกัน และสามารถ เข้ามารวมตัวร่วมคิดร่วมทำกันเต็มสังคม

การศึกษาทุกประเภทควรจะไปสู่การสร้างชุมชน

การเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวเองนี้มีวิธีการที่ทำให้ เกิดขึ้นได้ เรียนรู้หรือฝึกให้เกิดขึ้นได้ มีครูที่สามารถสอนให้ คนอื่นสามารถเข้าถึงความจริงได้ เมื่อมีครู มีวิธีการ และมีผล ได้จริง จึงถือเป็นการศึกษาชนิดหนึ่ง เรียกว่า จิตตปัญญา ศึกษา หรือเรียกในชื่ออื่นๆ อีกมาก

ในขณะที่โลกวิกฤตอย่างรุนแรงจนไม่มีวิธีการอื่นใด แล้ว ที่จะช่วยให้ภัยวิกฤต นอกจากมนุษย์จะต้องเกิด จิตสำนึกใหม่ แล้วมีการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐาน ในตนเอง ในองค์กร และในสังคม

องค์กรทางราชการ องค์กรเอกชน องค์กรทางธุรกิจ หรือ องค์กรทางศาสนา ควรทำความเข้าใจและเห็นคุณค่าของจิตต ปัญญาศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ในแนวทางนี้ให้มากที่สุด รวมทั้งช่วยให้ระบบการศึกษาเข้ามาดำเนินการในเรื่องนี้

ทั้งในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติ เพื่อให้สังคมเกิดจิตสำนึกใหม่มากพอที่จะยกตัวไปให้พ้นวิกฤตการณ์ปัจจุบัน

5. ใช้การจัดการเป็นอภิปรัชญา

การจัดการ เป็นความรู้ หรือปัญญาที่เชื่อมต่อกับองค์ประกอบหรือส่วนต่างๆ ให้บรรลุความสำเร็จที่ต้องการ การสร้างบ้านคือการจัดการเอาองค์ประกอบต่างๆ เช่น ปูน ทราย ไม้ กระเบื้องเข้ามาเชื่อมต่อกันตามแบบ เกิดระบบขึ้น ภาคราชการก็ดี ภาคการศึกษาที่ดี มีทักษะในการจัดการน้อย ภาคที่มีการจัดการมากคือภาคธุรกิจ เครือข่ายธุรกิจ เพื่อสังคมควรจะเข้ามาพร้อมกับ ทางราชการ ทางการศึกษา

อาจารย์ระพีพัฒน์ว่า
ทำอะไรก็ได้ที่ชอบ
การได้ทำอะไรที่ชอบ
จะทำให้มีความสุข
แล้วพยายามทำให้ประณีต
ความประณีตจะเป็นความงาม
ที่มาพัฒนาจิตใจของตนเอง

ทางการพระศาสนา เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเป็นอภิปรัชญา อภิปรัชญาแปลว่าความสำเร็จ อภิปรัชญาคือปัญญาเพื่อความสำเร็จ ผู้รู้เกี่ยวกับการจัดการถึงกับพูดว่า “การจัดการทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปไม่ได้” (Management makes the impossible possible)

ถ้าจะแก้ไขความอ่อนแอในสมรรถนะของชาติอย่างหนึ่งคือต้องทำให้การจัดการเป็นอภิปรัชญาของสังคมไทย

6. ระบบการเรียนรู้ที่ครบวงจรเพื่อยกระดับสมรรถนะของมนุษย์

1. การเรียนรู้จากการทำจริง ปฏิบัติจริง คือการย้ายจากฐานเอาวิชาเป็นตัวตั้ง มาเป็นการเรียนรู้ในฐานวัฒนธรรมอะไรที่จำเป็นแก่ชีวิตและการอยู่ร่วมกันก็เรียนรู้ทั้งหมด และเรียนรู้จากกันและกัน ทุกคนเป็นทั้งครูและผู้เรียน ไม่มีการขาดแคลนครูดี ๆ การที่ทุกคนมีคุณค่า นำความภูมิใจ ความสุข และความมั่นใจมาให้คนทุกคนสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและประชาสังคม

2. ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เข้ามาวิเคราะห์สังเคราะห์ สิ่งที่ได้จากการทำจริง ปฏิบัติจริงให้เป็น

3. ความรู้หรือปัญญาที่สูงขึ้น แล้วเอาความรู้และปัญญาที่สูงขึ้นกลับมาลงไปสู่การทำจริง ปฏิบัติจริง แล้ววนกลับมาอีกรอบแล้วรอบเล่า เป็นวัฏจักรทางปัญญา จากดินสู่ฟ้า จากฟ้าสู่ดิน

4. จัดตปัญญาศึกษา ควรเป็นการศึกษาของคนทั่วไป และอยู่ในการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับ

5. ทำให้การเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการเป็นอภิปรัชญาที่จะทำให้ทำอะไรให้สำเร็จ

6. กระบวนการจัดการความรู้ ควรมีการจัดการจัดการความรู้โดยดึงความรู้ในตัวคนออกมาชื่นชม เห็นคุณค่า เพิ่มคุณค่า และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน

ระบบการเรียนรู้ครบวงจรดังกล่าว จะยกระดับสมรรถนะของมนุษย์ขึ้น โดยเกิดผล 5 ประการ คือ

1. เกิดจิตสำนึกใหม่
2. เกิดศีลธรรมพื้นฐานทางสังคม คือการเคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นคนของคนทุกคน
3. เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและประชาสังคม
4. เกิดเศรษฐกิจพอเพียงและการอยู่ร่วมกัน
5. เกิดสันติสุข เพราะความสมดุลของสรรพสิ่ง

การที่จะเป็นไปตามนี้ได้ เป็นเรื่องของสังคมทั้งหมด (All for Education) เป็นการศึกษาสำหรับคนทั้งหมด (Education for All) หรือเป็นศึกษาเพื่อพัฒนาอย่างบูรณาการทั้งหมด

อาจทดลองโดยเอาพื้นที่เป็นตัวตั้ง เช่น ตำบล อำเภอ จังหวัด ถ้าพัฒนาอย่างบูรณาการ จังหวัดทั้งจังหวัดก็จะกลายเป็นมหาวิทยาลัยในรูปแบบใหม่ คือมหาวิทยาลัยชีวิต

7. วิธธีพี ลาคริก

หลายปีมาแล้ว ในการอภิปรายที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อาจารย์ท่านหนึ่งถามอาจารย์ระพี ลาคริก ว่า “คนเรา

ควรทำอะไร” ซึ่งสะท้อนว่า คนทั้งหลายอยากทำอะไรดี ๆ แต่ไม่ทราบว่าจะทำอะไรดี

อาจารย์ระพีตอบว่า **“ทำอะไรก็ได้ที่ชอบ การได้ทำอะไรที่ชอบจะทำให้มีความสุข แล้วพยายามทำให้ประณีต ความประณีตจะเป็นความงามที่มาพัฒนาจิตใจของตนเอง แล้วพยายามให้เข้าใจลึกซึ้งขึ้น ๆ แล้วมันก็จะไปเจอกันเอง”**

ผมรู้สึกประทับใจในคำกล่าวข้างต้นมาก และน่าจะเป็นหลักการของการพัฒนามนุษย์ที่สำคัญ ซึ่งผมขออธิบายความดังต่อไปนี้

ในระบบการศึกษาของเราบังคับให้ทุกคนเรียนเหมือนกันหมด ทำให้น่าเบื่อหน่าย ท่านอาจารย์ระพีจึงกล่าวว่า **“ทำอะไรก็ได้ที่ชอบ”**

ฉะนั้น เมื่อแต่ละคนเริ่ม **“ทำอะไรก็ได้ที่ชอบ”** ซึ่งต่าง ๆ กันไปก็ไม่เป็นไร เพราะเมื่อเข้าใจให้ลึก ๆ ขึ้น ๆ แล้วมันไปเจอกันเอง เหมือนกับว่าเริ่มคลำส่วนต่างๆ ของช้างที่แตกต่างกัน แต่ในที่สุดก็จะเข้าถึงความเป็นทั้งหมดคือช้างตัวเดียวกัน

นั่นคือความหมายของคำที่ว่า **“แล้วมันก็จะไปเจอกันเอง”**

ผมอยากจะเรียกวิธีที่ท่านอาจารย์ระพีกล่าวว่าเป็น

“วิธีระพี สาคริก” ซึ่งนอกจากแต่ละคนจะเอาไปเป็นหลักในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองแล้ว หากระบบการศึกษานำหลักการนี้ไปใช้ ก็จะเป็นการศึกษาที่เอาความเป็นคนเป็นตัวตั้ง จะทำให้การศึกษาเป็นความสุข และสร้างสรรค์อันยิ่งใหญ่

การเรียนรู้ที่ดีเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุดของมนุษย์ เพราะทำให้เข้าถึงความจริง ความดี และความงาม ศาสตร์อาจารย์ระพี สาคริก คือตัวอย่างของคนที่เข้าถึงความจริง ความดีและความงาม

**ตัดตอนจากบทความในโอกาสเฉลิมอายุครบ 84 ปี ศาสตราจารย์ระพี สาคริก โดยที่ท่านอาจารย์หมอประเวศ วัชชี ผู้เขียน เห็นว่า เป็นตัวอย่างของชีวิตที่ดีงาม บทความนี้จึงเกิดจากความบังดาลใจในชีวิตของท่านว่า “ชีวิตคือการศึกษา การศึกษาคือชีวิต”*

ที่เห็นและเป็นอยู่รอบอาจารย์ • หมอประเวศ วัชชี

อาจารย์หมอประเวศเป็นลูกชาวบ้านจังหวัดกาญจนบุรี เกิดปี 2475 ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน เรียนชั้นมูล ประถมและมัธยมที่เมืองกาญจนบุรี จนถึงปี 2490 ได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนเตรียมอุดม ในปี 2492 สามารถสอบเข้าเรียนต่อชั้นเตรียมแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จบการศึกษาได้รับปริญญาแพทยศาสตรเกียรตินิยม และได้รับรางวัลเหรียญทองในฐานะที่ได้คะแนนเป็นที่หนึ่งตลอดหลักสูตรและได้รับพระราชทานทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ไปเรียนต่างประเทศ

อาจารย์ทำหน้าที่อาจารย์แพทย์มาตั้งแต่ปี 2504 และมีงานที่โดดเด่นทั้งทางด้านวิจัย บรรยาย เขียนบทความทางวิชาการเผยแพร่ไปทั่วโลก แต่งตำรา และเป็นผู้ก่อตั้งนิตยสารและมูลนิธิ **“หมอชาวบ้าน”**

ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วัชชี นอกจากจะมีความเป็นเลิศทางวิชาการ การวิจัยและการพัฒนาสังคม ท่านยังเป็นผู้มีจิตใจเป็นนักพัฒนาสังคม เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญทางจริยธรรม อุทิศตนเหนือส่วนรวม มีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย สุขภาพอ่อนน้อมถ่อมตน ตั้งใจทำงานอย่างจริงจัง เป็นบุคคลดีเด่นที่ได้รับรางวัลแมกไซไซ สาขาบริการรัฐ ปี 2524 และบุคคลดีเด่นของชาติสาขาการแพทย์ ประจำปี พ.ศ. 2528 และอื่นๆอีกมากมาย

ทุกวันนี้ เรารู้จักท่านในชื่อที่ตั้งคมยกย่องท่านว่า

“ราษฎรอาวุโส”

ความสุขของกะทิ ของขวัญแห่งชีวิต ผลงานซีไรต์ที่ไปไกลเกินฝัน

สำหรับคออ่านงานวรรณกรรม ครั้งนี้จะรู้จักงานเขียน
เรื่องแรกในชีวิตบนโลกจินตนาการของ **งามพรรณ เวชชาชีวะ**
หรือ **คุณเจน** เจ้าของรางวัลซีไรต์ปีที่ 28 นับเป็นผู้หญิง
คนที่ 5 ได้รับรางวัลซีไรต์ วรรณกรรมไทยเรื่อง **“ความสุขของกะทิ”**
นับถึงวันปิดต้นฉบับเรื่องนี้ก็ตีพิมพ์มาถึง 30 ครั้ง แล้ว
ได้รับการแปลแล้ว 4 ภาษา อังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และ
เยอรมัน บทแปลภาษาอังกฤษโดย Prudence Borthwick
ได้รับรางวัลที่สองจากการประกวดงานแปล John Dryden
Translation Competition จัดโดยสมาคมวรรณคดีเปรียบเทียบ
แห่งอังกฤษ

สมาคมห้องสมุดเด็กในสหรัฐอเมริกา คัดเลือกให้เป็น
หนังสือแนะนำให้บรรณารักษ์ทั่วสหรัฐอเมริกา เป็นการคัดเลือก
จากหนังสือจำนวน 1,500 เรื่อง

“ถึงตอนนี้คิดค้นตาย ก็นอนตาหลับแล้ว เพราะการเขียน
หนังสือเป็นความใฝ่ฝันในชีวิตมานานแล้ว แต่ยังไม่สามารถ
เขียนได้จบเป็นเล่ม และความสุขของกะทิเป็นหนังสือเล่มแรก
ที่เขียนด้วยตัวเอง ไม่ใช่จ้างแปล” **งามพรรณ เวชชาชีวะ**
บอกเล่าความรู้สึกต่อสื่อมวลชนที่โรงแรมโอเรียนเต็ล

เธอผู้อยู่เบื้องหลังการร้อยเรียงถ้อยคำ แห่งอักษร **“ความสุขของกะทิ”** ให้นักอ่านทั้งชายและหญิงต่างสัญชาติ
ต้องนำตารินด้วยสำนวนภาษาที่กินใจ ถ้ายทอดถักทอดถึง
ความรักของแม่ที่มีต่อลูกและลูกมีต่อแม่ในยามเจ็บไข้ได้ป่วย
และต้องพรากจากกันชั่วชีวิต

งามพรรณ เวชชาชีวะ เกิดที่กรุงลอนดอน ประเทศ
อังกฤษ เป็นสาวปีเถาะ 27 มกราคม 2506 เธอเติบโตใน
ครอบครัวแพทย์ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ
และศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสดใส (สุตะบุตร) เวชชาชีวะ
มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน มีพี่สาว 1 คน ศาสตราจารย์ แพทย์
หญิง อลิษา วัชรสินธุ์ (จีบ) เป็นจิตแพทย์เด็ก งามพรรณ
เป็นคนกลาง และมีน้องชาย 1 คน อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
(มาร์ค) หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

นักเขียนรางวัลซีไรต์คนล่าสุด มีตำแหน่งหน้าที่การ
งานเป็น กรรมการผู้จัดการบริษัทซิลค์โรดพับลิเชอร์ เอเชียซี
จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทตัวแทนลิขสิทธิ์วรรณกรรมให้นักเขียน
และสำนักพิมพ์ทั่วโลกเป็นเวลา 11 ปีแล้ว

งามพรรณ เวชชาชีวะ คือนักแปลที่มีผลงานเป็นที่รู้จัก
กันดี อาทิ ด้วยรักและซื่ออกโกแลต, แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับ
ถ้วยอัคนี, หนึ่งปีแสนสุขในโปรวองซ์, ภิภุชกับนักปรัชญา,
คู่มือธุรกิจลิขสิทธิ์, มาตาปารี เด็กชายจากดวงดาว ฯลฯ
“แม่ไม่เคยสัญญาว่าจะกลับมา” ด้วยความคิดคำนึง

เรื่องนี้เป็นบทเรียนอย่างดี สำหรับพ่อแม่ที่
จำเป็นต้องฝากลูกไว้ให้ปู่ย่าตายาย
เป็นผู้เลี้ยงดู จะต้องมีการเตรียม
จิตใจเด็กให้พร้อมรับกับวิถีชีวิตปัจจุบัน
ในยามที่พ่อแม่ต้องออกไป
ทำมาหากินจนไม่สามารถเป็นเวลา
ให้กับครอบครัวได้

ความสุขของกะทิ เล่าเรื่องราวของกะทิ เด็กหญิงวัย 9 ขวบที่ กำลังจะสูญเสียแม่ที่ป่วยไป นำไปฝากอยู่กับตาและยายที่บ้านริมคลอง กะทิแอบคิดถึงแม่อยู่เรื่อยๆ แต่ไม่กล้าถามไถ่ให้ผู้ใหญ่ลำบากใจ จึงเก็บงำความรู้สึกคิดถึงและใคร่รู้เกี่ยวกับแม่ไว้แต่ในใจเพียงลำพัง เสน่ห์ของเรื่องราวในเล่มนี้ จึงอยู่ที่กลวิธีการเล่าเรื่องที่ค่อยๆ เผยปมปริศนาปัญหาทีละน้อยๆ ขึ้นส่วนที่หายไปในชีวิตของกะทิ อารมณ์สะท้อนใจจะค่อยๆ พัฒนาและตั้งลึกในหัวนึกคิดของผู้อ่าน นำพาให้ผู้อ่านอ้อมเอมกับรสแห่งความโศกเศร้า แต่เขียนด้วยการมองโลกในแง่ดี เรียกได้ว่าความสุขแบ่งปันกันได้ ไม่ห่างไกลจากชีวิตจริงคนไทยเท่าใดนัก

แม่ของกะทิป่วยด้วยโรค เอ แอล เอส เป็นโรคร้ายที่แม่เริ่มเป็นเมื่ออายุ 33 ป่วยมานาน 5 ปี ข้อมูลเกี่ยวกับโรคนี้เป็นเรื่องบังเอิญที่ศาสตราจารย์ นายแพทย์อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องโรคนี้ จึงสามารถให้ข้อมูลประกอบการเขียนของ**งามพรรณ**ได้เป็นอย่างดี

เรื่องนี้ก็เหมือนเป็นคำถามว่า ระหว่างสิ่งที่หายไปกับสิ่งที่มีอยู่ เราควรจะเลือกให้ความสำคัญกับอะไรตรงไหน หรือต่อให้มีอะไรหายไปแล้ว เรายังจะมีความสุขได้ไหม

งามพรรณเล่าถึงประสบการณ์ครั้งแรก ที่เขียนหนังสือ จนได้รับการเสนอเข้าชิงรางวัลซีไรต์ “ความสุขเล็กๆ น้อยๆ ที่เจนนินนาการบ้านหลังน้อยริมคลองและเด็กผู้หญิงชื่อกะทิ สร้างความสุขให้เกิดแก่ผู้อ่าน และทำให้เกิดความสุขขึ้นอีกชั้นหนึ่งในใจผู้เขียน มีความต่างไปจากการทำงานใดๆ ที่ผ่านมา และกลายเป็นแรงใจให้สร้างสรรค้งานต่อไป เรื่องซีไรต์นี้ถือ เป็นของแถมเลย การมีบรรยากาศประกวดงานซีไรต์ทำให้วงการวรรณกรรมคึกคักดี”

“ดิฉันทำมาทุกอย่าง ยกเว้นการเขียนนวนิยาย คิดว่าเป็นจุดสูงสุดของการเป็นนักเขียน ได้ค้นพบว่าไม่มีอะไรมีความสุขมากกว่าการได้ลงนั่งและอยู่ในโลกของตัวเอง ค่อยๆ เขียนงาน

ไปเรื่อยๆ เขียนบทหนึ่งจบลง
ก็มีกำลังใจเขียนต่อไป”

งามพรรณเล่าด้วยว่าหนังสือเล่ม

แรกที่เขียนด้วยตนเอง ขณะเขียนโลก
ทั้งใบเป็นของเราทั้งหมดเหมือนปั่นน้ำเป็นตัว
มีดั่งเลบ้างเกี่ยวกับความสมจริง แต่เริ่มเขียนต้อง
มีความกล้าและมั่นใจว่าทำดีที่สุดแล้ว ก็เขียนเรื่องแรก
โดยไร้ความกดดันด้วยไม่ต้องแข่งขันกับใคร

งามพรรณ บอกว่า จากความฝันที่อยากเป็นนักเขียนแต่
เด็ก ชอบอ่านหนังสือและมีหนังสือเป็นเพื่อนมาตลอด จนมี
โอกาสได้ทำงานเกี่ยวกับหนังสือ ไม่ว่าจะเป็นเขียนคอลัมน์
นักแปล ทำนิตยสารสำหรับเด็ก ก็เก็บความฝันเป็นนักเขียน
ไว้นาน จนถึงวันที่เขียนหนังสือเล่มแรก “ความสุขของกะทิ”

เรื่องนี้เป็นบทเรียนอย่างดี สำหรับพ่อแม่ที่จำเป็นต้อง
ฝากลูกไว้ให้ปู่ย่าตายายเป็นผู้เลี้ยงดูจะต้องมีการเตรียมจิตใจ
เด็กให้พร้อมรับกับวิถีชีวิตปัจจุบัน ในยามที่พ่อแม่ต้องออกไป
ไปทำมาหากินจนไม่สามารถเป็นเวลาให้กับครอบครัวได้ จึง
ต้องมอบหมายให้ปู่ย่าตายายดูแลหลานอย่างเต็มเวลา

ความสุขแบบเรียบง่ายๆ ความสุขของกะทิ วรรณกรรม
ซีไรต์ประจำปี ๒๕๔๙ ขวนติดตาอย่างยิ่งสำหรับนักอ่านและ
ขณะนี้มีความสุขของกะทิ ตอนตามหาพระจันทร์ เป็นภาคต่อ
ของการเติมเต็มความสุขในช่วงปีใหม่ เป็นความสุขบนพื้นฐาน
เศรษฐกิจพอเพียงที่เราจะได้สัมผัสจากการอ่านหนังสือดีๆ
เล่มหนึ่ง...

सानาอานันท์แบบไทยๆ ที่ไม่เหมือนใคร

หลังจากคุณยายใช้โปรแกรมเอ็มเอสเอ็นคุยกับหลานสาวสุดรัก ที่เรียนต่อปริญญาโทอยู่ที่สหรัฐอเมริกา ก็ทำให้คุณยายคลายเหงา เพราะจากหลานสาวได้บ้าง เพราะเมื่อไรที่คิดถึงก็ต่อเน็ตคุยกะหลานได้ตั้งใจ ตอนนั้นคุณยายก็กลายเป็นนักแชตวัยเด็ก ที่ใช้การแชตถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยไปสู่โลกไซเบอร์อย่างน่ารัก

เชิญคุณๆ ติดตามการแชตของคุณยายหลานคุณนี่ตอนต่อไปได้ ณ บัดนี้

หนูแฮมมิ่ง : สวัสดีค่ะคุณยาย คุณยายสบายดีนะคะ ช่วงนี้ได้ข่าวว่าอากาศที่เมืองไทยเพิ่งจะเริ่มเย็นใช้ไหมคะ ระวังหัวดีหน้าหนาวด้วยนะคะ

ยาย : ขอบใจจ๊ะ ยายน่ะสบายมาก แต่พูดเรื่องอากาศแล้วยายกลับเป็นกังวลมากกว่านะ เพราะยิ่งนานวันเข้า อากาศยิ่งแปรปรวน ทั้งเมืองนอกและเมืองไทยแหละหนูเอ๋ย ฤดูกาลเปลี่ยน ปีนี้เมืองไทยเจอทั้งฝนกระหน่ำ ทั้งพายุแค่หางๆ น้ำยังท่วมตั้ง 47 จังหวัด ยายยังคิดว่าจะไม่มียาน้ำหนาวซะแล้วที่นำส่งสารที่สุดก็คนที่ไปเดินงานพีชชวอนโลกนั่นแหละ เจอแดดเปรี้ยงแบบไม่ปราณีทุกวัน ดอกไม้เมืองหนาวเลยสลบกันหมดต้องปลูกใหม่กันแทบไม่ทัน

หนูแฮมมิ่ง : จริงค่ะ แต่หนูมีเรื่องที่ยากจะให้ยายไขข้อข้องใจหน่อยเพราะในช่วง 2-3 เดือนที่หนูหายไปเนี่ยนะ นอกจากเรื่องการสอบแล้ว เรื่องหนึ่งที่หนูถูกเพื่อนๆ ต่างชาติถามกันบ่อยที่สุดก็เรื่องการทำรัฐประหารในบ้านเรานี่แหละคะ

ยาย : เพื่อนๆ หนูคงงงละซี ว่าเมืองไทยเขาทำรัฐประหารกันยังไง ถึงไม่มีเลือดตกยางออกกัน

หนูแฮมมิ่ง : แม่แล้วค่ะคุณยาย เขาเห็นภาพเด็กๆ ขึ้นไปปีนเล่น ถ่ายรูปเล่นกะรถถังยังกะงานวันเด็ก เขาก็เลยไม่เข้าใจงั้นคะว่า ทำไมเมืองไทยถึงสนุกสนานกันได้ทุกสถานการณ์แบบนี้

ยาย : จริงๆ ไม่ใช่เรื่องของความสนุกสนานหรือกะหนู แต่เป็นเรื่องของการได้ปลดปล่อยมากกว่า เพราะเมืองไทยเป็นเมืองพุทธนะ ทางสายกลางจึงเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตสำนึกของคนไทยทุกคนอย่างไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะป็นระดับชาวบ้านหรือระดับผู้นำประเทศก็ยึดแนวทางสายกลางนี่แหละ บ้านเมืองเราถึงได้อยู่รอดปลอดภัยมาได้ทุกสถานการณ์งั้นจ๊ะ

หนูแฮมมิ่ง : คุณยายลองขยายความหน่อยสิคะ หนูก็เพิ่งอาบน้ำร้อนมาอี๊สิบกว่าปีเองนะเจ้าคะ หนูตามคุณยายไม่ทันเจ้าคะ

ยาย : นั่นไง เริ่มอ้อนยายอีกแล้วสิ คือจ้ะ หนูก็รู้แหละว่าบ้านเมืองเราเริ่มเย็นได้ทุกวันนี่ก็ด้วยพระบารมีของ

ท่านจะทรงใช้กุศโลบายในการสอน
ประชาชนของพระองค์ท่านทางอ้อม
ด้วยความเมตตา อย่างละมุนละม่อม
และแยกกายผ่านพระราชดำรัสในวัน
เฉลิมพระชนมพรรษาทุกปี
ผ่านสคส. ที่ท่านประดิษฐ์เองทุกปี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ท่านทรงวางตัว
เป็นกลางในทุกสถานการณ์อยู่แล้วท่านทรงดำรง
พระองค์เสมือน “พ่อของแผ่นดิน” จริงๆ ท่าน
ไม่เคยลำเอียงที่จะรักลูกคนไหนมากกว่ากัน แต่
ท่านจะทรงใช้กุศโลบายในการสอนประชาชนของ
พระองค์ท่านทางอ้อมด้วยความเมตตา อย่างละมุน
ละม่อม และแยกกายผ่านพระราชดำรัสในวันเฉลิม
พระชนมพรรษาทุกปี ผ่าน สคส. ที่ท่านประดิษฐ์
เองทุกปี ถ้าหนูสังเกตดีๆ จะเห็นว่าเป็นอย่างที่ย้าย
ว่าจริงๆ

หนูแฮมมิ่ง : ถูกของคุณยายค่ะ แต่หนูก็ยังไม่รู้
จะอธิบายกับเพื่อนๆ ยังไงว่าทำไมเมื่อเราถึงทางตันของบ้าน
เมือง ที่ไม่รู้จะไปทางไหน ในที่สุดเราก็จะเห็นทางออกของ
ปัญหาได้ทุกครั้งไป

ยาย : ก็นี่แหละ คือสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่า พระบารมีของในหลวง
ของเราปกแผ่ไปถึงคนทุกหมู่เหล่าอย่างแท้จริง ทุกครั้งที่เกิด
วิกฤตการณ์ในบ้านเมือง พระองค์ท่านจะทรงห่วงใยพสกนิกร
ของพระองค์ท่านและหาทางออกที่ดีที่สุดให้กับประชาชนของ
ท่านเสมอ

หนูแฮมมิ่ง : หนูว่าเรื่องแบบนี้ฝรั่งไม่มีทางเข้าใจเลยจริงๆ นะคะ
เท่าที่หนูสัมผัสพูดคุยกับเพื่อนต่างชาติ เขาไม่เข้าใจจริงๆ ว่า
ขนาดที่บ้านเมืองเกือบจะตกอยู่ในภาวะไร้ชื่อแป่ เพียงแค่
ในหลวงของเราออกมาพูดเพียงไม่กี่คำ ทุกฝ่ายก็หยุดและเลิก
ทะเลาะกันได้

ยาย : นี่แหละคือสิ่งมีค่าที่สุดที่ปวงชนชาวไทยมีแหละ ยาย
เชื่อนะว่าพื้นฐานของสังคมไทย เป็นสังคมของความเอื้อเฟื้อ
เกื้อกูลกัน หนักนิตเบาหน้อยก็อภัยกัน แล้วเมื่อรวมกับการมี
พระมหากษัตริย์อันทรงคุณประเสริฐเช่นนี้ เหตุวิกฤตต่างๆ จึง
ผ่านพ้นไปได้อย่างรวดเร็ว

และที่ยายเชื่ออีกอย่างหนึ่งนะ บ้านเมืองของเรา มีสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองอยู่ แล้วแต่ว่าใครจะเรียกว่าอะไรก็ตาม ยาย
เชื่อว่า ใครที่คิดร้ายไม่ดีต่อบ้านเมือง ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด
ก็ตาม สิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็จะช่วยปกป้องรักษาบ้านเมืองนี้ด้วยการทำ
ให้คนที่คิดร้ายนั้น แพ้ภัยตัวเองทุกครั้งครา ไม่เชื่อหนูก็ลอง

เปิดหนังสือประวัติศาสตร์ของเราดูเถาะ ว่าเป็นอย่างที่ย้ายว่า
หรือไม่

หนูแฮมมิ่ง : แฮม ฟังคุณยายพูดเรื่องนี้ หนูอดขงนลุก (ข้าม
โลก) ไม่ได้ หนูเชื่อคุณยายร้อยเปอร์เซ็นต์เลยละคะเรื่องนี้ แม้
ว่าเมื่อก่อนหนูจะไม่ค่อยเชื่อคุณยายไปซะทุกเรื่องก็ตาม อธิ
ยาย : เรื่องแบบนี้มันเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่นะ
ของบ้านเราก็จะเป็นแบบนี้แหละ แต่ถ้าเป็นเมียนมาร์ หรือของ
มาเลเซียหรือแม้แต่อเมริกา เขาก็จะมีลักษณะเฉพาะของเขาเอง
ที่เราอาจจะไม่เข้าใจก็ได้

หนูแฮมมิ่ง : อย่างนี้ก็ต้องบอกว่าเป็น สังคมสมานฉันท์แบบ
ไทยๆ ที่ไม่มีใครเหมือนนะซิคะ แต่ถึงยังไง หนูก็ไม่ลืมความ
เป็นไทยหรอกค่ะ เพราะหนูมีคุณยายและคุณแม่ ที่พร่ำสอน
สิ่งดีๆ ให้กับหนูมาตลอดไงคะ

ยาย : พูดถูกใจยายจัง อยู่ใกล้ๆ จะกอดให้หายคิดถึงเชียว

หนูแฮมมิ่ง : แฮะๆ ขอเปลี่ยนกอดเป็นพ็อคเค้กมันนี่ดีกว่า
นะคะ แล้วแต่ศรัทธาเจ้าค่ะอิอิ

ยาย : หักมุมตอนจบอีกแล้วนะเรา ยายไปละนะ ขอเอนหลัง
ก่อนดีกว่า

หนูแฮมมิ่ง : สวัสดีปีใหม่ นะคะ หนูก็จะไปเหมือนกัน บายค่ะ

พระอาจารย์ มหาสุภาพ พุทธวิริโย

พระนักพัฒนาไอทศ

ที่มีคนกราบมากกว่าล้านครั้งต่อปี

อานิสงส์จากการที่ท่าน
กราบพ่อแม่ ครูบาอาจารย์อย่างตั้งใจ
ทำให้ท่านได้รับการกราบปีหนึ่งกว่าล้านครั้ง

แทบไม่น่าเชื่อว่าพระนักพัฒนาทุกวันนี้ จะพัฒนาก้าวหน้าไฮเทคกันแบบที่ญาติโยมคาดไม่ถึงทีเดียว ในเวทีสัมมนาคุณธรรมภาคอีสานที่เพิ่งเสร็จสิ้นไปเมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ณ วัดป่านาคำ ต.จุมจัง อ.กุฉินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์ เราได้พบว่าในเวทีนี้มีพระนักพัฒนามาร่วมกิจกรรมด้วยนับสิบรูป แต่ละท่านนั้นจะพกพาคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กที่พร้อมใช้งานในการนำเสนอแผนงานหรือโครงการ ได้ทันทีหรืออย่างน้อยก็ต้องมีแฟลชไดรฟ์ (เครื่องบันทึกข้อมูลดิจิทัลที่ถ่ายเทไฟล์งานได้อย่างรวดเร็ว) กันคนละอันสองอันหนึ่งในนั้นก็คือ พระอาจารย์มหาสุภาพ พุทธวิริโย เจ้าอาวาสวัดจุมจัง

นั่นเอง เป็นพระหนุ่มรูปงามวัยเพียง 33 แต่บวชมากกว่า 18 ปีเพราะบวชเป็นสามเณรตั้งแต่อายุ 15 เท่านั้น นุกบั้นสร้างวัดแห่งนี้อย่างเข้มแข็งโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งเครื่องรางของขลังแต่อย่างใด

ที่น่าทึ่งก็เพราะท่านใช้เครื่องมือไฮเทคเหล่านี้ มาช่วยในการจัดอบรมนักเรียนทั่วจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดใกล้เคียงอย่างคึกคัก ไม่ว่าจะระบบแลน การ์ดตัดต่อวิดีโอ โปรเจคเตอร์ เรียกว่าเป็นสตูดิโอย่อมๆ ทีเดียวนะ

แต่ที่น่าทึ่งยิ่งกว่าก็คือ การที่ท่านมุ่งมั่นฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับเยาวชนอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ท่านสอนให้เด็กเกรงเหลือขอติดิยาหันมอลดละเลิกอบายมุขได้อย่างน่าประหลาด แถมทุกครั้งที่ท่านไม่ว่าจะอยู่ในห้องถนนหรือสถานที่ใด เด็กๆ เหล่านี้ก็จะทรุดตัวลงกราบท่านแทบเท้าเป็นที่ชื่นชมของผู้พบเห็น

ท่านเล่าว่า อานิสงส์จากการที่ท่านกราบพ่อแม่ ครูบาอาจารย์อย่างตั้งใจ

ทำให้ท่านได้รับการกราบปีหนึ่งกว่าล้านครั้ง

เป็นไปได้อย่างไร

“อาตมาลองคิดดูเล่นๆ นะ อาตมาจัดอบรมเด็กแต่ละรุ่นเฉลี่ยประมาณ 500 คนเป็นเวลา 3 วัน เด็กเหล่านี้ต้องกราบอาตมาวันละประมาณ 10 ครั้งๆ ละ 3 ที วันหนึ่งก็ 15,000 ครั้ง 3 วัน ก็ 45,000 ครั้ง แล้วปีหนึ่งอาตมาจัดอบรมประมาณ 25 ครั้ง ก็เท่ากับ 1,125,000 ครั้ง นี่ไม่นับที่อาตมาไปเจอพวกเขาในที่ต่างๆ เขาก็จะกราบกันแบบนี้ทุกคน”

นอกจากท่านจะไฮเทคแล้ว ยังเก่งคำนวณเสียด้วย น่าดีใจแทนคนกาฬสินธุ์ที่มีพระดีๆ เป็นกำลังสำคัญในการสืบสานพระศาสนาเช่น พระอาจารย์มหาสุภาพ ท่านนี้

อานิสงส์จากการที่ท่านกราบพ่อแม่ ครูบาอาจารย์อย่างตั้งใจ ทำให้ท่านได้รับการกราบปีหนึ่งกว่าล้านครั้ง

เวทีนี้สำหรับคุณผู้อ่านทุกคนนะคะ บก. ยินดีตอบทุกคำถามและฉบับได้ติดต่อพิมพ์เรามีช่างานัลที่มีคุณค่าให้ทุกคนคะ ส่งคำถามได้ที่ กอง บก. วารสารคุณธรรม 32/152 ถ. รามอินทรา 65 ลาดพร้าว กทม. 10230 หรือโทรศัพท์ 0 2945 8057 หรืออีเมลที่ Stylecreative@yahoo.com

สวัสดีครับ อาจารย์ที่เคารพ

เป็นอย่างไรบ้างครับ ทุกคนสบายดีไหมครับ ผมได้ข่าวว่าศูนย์คุณธรรมย้ายสำนักงานมาอยู่ที่ใหม่แล้วสะดวกดีไหมครับ ถ้าหากผมเข้ากรุงเทพฯ จะแวะไปเยี่ยม แต่ไม่แน่ใจว่าจะไปถูกหรือไม่

อาจารย์ครับ ผมอยากทราบว่าขณะนี้ทางมูลนิธิคือจึยังรับสมาชิกอยู่หรือไม่ ผมอยากสมัครเป็นสมาชิกเพราะเห็นว่าการงานของมูลนิธิมีประโยชน์กับชุมชนมาก หลังกลับจากดูงานที่ได้เห็น ผมได้จัดฝึกอบรมไปแล้ว 7 รุ่น 6 รุ่นแรก รุ่นละ 50 คน รุ่นที่ 7 จัด 130 คนอบรม 2 วัน ผมได้นำเอาเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมแทรกทุกครั้งที่มีการอบรม คิดว่าการดูงานได้หนัครั้งนี้ไม่เสียเปล่าแน่นอน

ขอขอบคุณศูนย์คุณธรรมที่ทำให้ผมมีโอกาสไปเห็นสิ่งดี ๆ แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในเมืองไทย ขอแสดงความนับถือ
จันทร์ที่ ประทุมภา
ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
สต.ตลาดไท อ.ชุมพวง จ.นครราชสีมา

สวัสดีค่ะ คุณจันทร์ที่

รู้สึกดีใจมากที่คุณจันทร์ที่นำเอาประสบการณ์จากการศึกษาดูงานที่ประเทศไต้หวันไปเผยแพร่และปรับใช้ในการฝึกอบรม เพราะเท่ากับว่าประเทศไทยเราน่าจะมีคนที่มีความจิตอาสาที่จะทำประโยชน์ให้ผู้อื่นและส่วนรวมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยก็ 300-400 คน ส่วนเรื่องการสมัครเป็นสมาชิกของมูลนิธิพุทธธิดาได้ไต้หวันในประเทศไทยนั้น คุณจันทร์ที่ติดต่อคุณสุนน แซ่ฮ้ง โทร 08 1439 6018 ได้โดยตรง คุณสุนนจะให้รายละเอียดได้เป็นอย่างดีค่ะ

สำนักงานใหม่ของคุณธรรมตั้งอยู่เลขที่ 63/16-17 อาคารวิทยาลัย

การจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ถนนวิภาวดีรังสิต เขตพญาไท กรุงเทพฯ และศูนย์คุณธรรมยินดีต้อนรับเสมอสำหรับเครือข่ายองค์กรภาคีที่มุ่งทำประโยชน์และเสริมสร้างคุณธรรม

สวัสดีค่ะ อาจารย์ที่เคารพ

หนูติดตามอ่านวารสารคุณธรรมที่ส่งมาที่โรงเรียนแทบทุกฉบับ และช่วยกันตอบคำถามประจำฉบับ ได้รางวัลบ้างไม่ได้บ้าง แต่ก็นับว่าทำให้หนูได้รู้เรื่องราวดี ๆ ในบ้านเมืองของเราเพิ่มเติม

หนูอยากถามอาจารย์ว่านอกจากวารสารที่หนูได้อ่านแล้ว ศูนย์คุณธรรมมีการเผยแพร่เรื่องราวดี ๆ ผ่านสื่ออะไรบ้าง หนูและเพื่อน ๆ จะได้ติดตามชมคะ ขอให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงนะคะ จากน้องโตะโตะจ้ง (คุณแม่ชอบอ่านคะเลยตั้งชื่อหนูแบบนี้)

สวัสดีค่ะ หนูโตะโตะจ้ง

ดีใจจังที่วารสารคุณธรรมได้รับความสนใจจากเด็กและเยาวชน เพราะคนรุ่นใหม่อย่างหนูโตะโตะจ้งคือคนสำคัญที่จะต้องช่วยดูแลประเทศไทยเรา ตั้งแต่ปัจจุบันศูนย์คุณธรรมได้ผลิตเอกสารและสื่อเกี่ยวกับคุณธรรมและการทำความดีเพื่อเผยแพร่ไปยังบุคคล และองค์กรต่างๆ รวมทั้งผ่านเว็บไซต์ของศูนย์ฯ คือ www.moralcenter.or.th หากหนูสนใจก็เข้าไปดูและดาวน์โหลดได้เลยนะ ส่วนวารสารคุณธรรมนั้นบ้านแอ้วขอให้หนูส่งที่อยู่มาที่กอง บก.แล้วบ้านแอ้วจะจัดส่งวารสารไปให้ ดีไหมคะ

สวัสดีค่ะ บก.ทีนบถือ

ดิฉันติดตามอ่านวารสารของคุณที่ส่งมาที่โรงเรียนเสมอ เห็นว่าเป็นวารสารที่ดีเล่มหนึ่งแต่บางครั้งก็ได้้อ่าน บางครั้งก็ไม่ได้้อ่านเพราะต้องเวียนอ่านกันหลาย

คน ดิฉันอยากทราบว่าทางศูนย์มีกิจกรรมอะไรที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมที่ถูกให้กับเด็กๆ นักเรียนบ้างหรือไม่เพราะขณะนี้สื่อต่างๆเข้าไปมีอิทธิพลกับเด็กในโรงเรียนมากเหลือเกิน

ถ้าเป็นไปได้ ช่วยกรุณาตอบในวารสารด้วย ก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านอื่นด้วย
ด้วยความนับถือ
บรรณารักษ์คนหนึ่ง

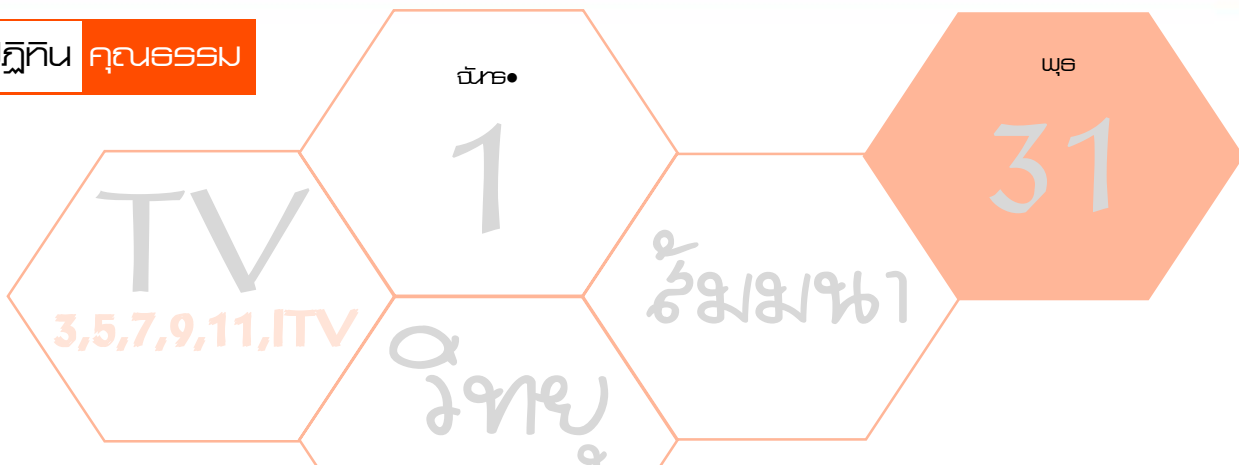

สวัสดีค่ะคุณบรรณารักษ์คนหนึ่ง

ขอขอบคุณมากที่ติดตามวารสารคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอ หากโรงเรียนมีความสนใจและต้องการวารสารฯเพิ่มขึ้น ขอให้แจ้งทาง กอง บก.นะคะ แล้วเราจะพยายามจัดสรรเพิ่มให้

ศูนย์คุณธรรมได้จัดและเผยแพร่กิจกรรมที่เสริมสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชนหลายอย่าง เช่น การจัดประกวดดนตรีด้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ (Power Band Awards) ครั้งที่ 1 เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาความยากจนโดยการลด ละ เลิกอบายมุข และได้แสดงความสามารถผ่านการแสดงดนตรี ซึ่งได้แข่งขันรอบชิงชนะเลิศไปเมื่อวันที่ 21 ธันวาคมนี้ ที่หอประชุม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ ส่วนอีกกิจกรรมหนึ่ง คือการจัดสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม ครั้งที่ 2 ซึ่งจะจัดในวันที่ 26-28 มกราคม 2550 ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ในงานสมัชชาฯ จะมีกิจกรรมที่จะเสริมสร้างจิตสำนึกหรือแนวทางในด้านคุณธรรมให้แก่เด็กและเยาวชนหลายกิจกรรม และศูนย์คุณธรรมขอเชิญชวนทุกท่านไปร่วมงานด้วยนะค่ะ

ชื่องาน/รายการ

สถานที่จัด

วันที่

รายการ “ดอกไม้บาน สื่อสารความดี”

ออกอากาศทางช่อง 3 (สารคดี 3 นาที)

ศ.11.10-11.40

สอนศิลปะธรรมสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ โดย พระมหาสมโชค ธีรธัมโม

ร.ร.พุทธศาสนาวินยาตย์ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ นนทบุรี สนใจติดต่อด้วยตัวเองที่วัด

ผู้ใหญ่-เสาร์-บ่าย เด็ก-เสาร์-อาทิตย์

หลักสูตร พระมิตฺฐโอะ คเวสโก ผู้เคยปฏิบัติอานาปานสติ

ยุวพุทธาเฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ 2) ฝ่ายกิจกรรม 0-2805-0790-3

8-14 ม.ค.50

ปาฐกถาเสม พริ้งพวงแก้ว ครั้งที่ 13 หัวข้อ “นักบวชหญิงกับการเยียวยาโลก”

ห้อง 101 อาคารประชุมสุข อวาชอารุง (อาคาร3) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ฯ ติดต่อคุณสาวิตรี กำไรเงิน โทร.0-2314-7385-6

9 ม.ค 50

พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแม่สิริ กรินชัย 1

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1) ฝ่ายกิจกรรม 0-2805-0790-3

9-16 ม.ค.50

จิตวิญญาณสำคัญอย่างไรในโลกธุรกิจ

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสมสิกขาลัย สำนักงานรามคำแหง โทร.0-2314-7385-6

10 ม.ค.50

ภาวนาว่าด้วยปัญญาและความรัก : หนทางเข้าถึงชีวิตที่เปี่ยมความหมาย

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เสมสิกขาลัย สำนักงานรามคำแหง โทร.0-2314-7385-6

11-14 ม.ค.50

Eco-leadership Training By Jane Hara

อาคารมวงศ์สนธิ อองครักษ์ นครนายก

15-28 ม.ค.50

ผู้นำรุ่น 18-21

สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ติดต่อคุณสมพงษ์ พังเจริญจิตต์ 081-853-5000 หรือ 0-2681-6068

18-21 ม.ค.50

ป่วยเสวนา หัวข้อ “คนสารคดี”

ณ ป่วยเสวนาคาร ชั้น 2 ศูนย์เผยแผ่พุทธมามกะ โรงเรียนวัดปทุมคงคา(เขาวราช) ถ.ทรงวาด เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ 0-2639-1311-2, 086-339-2790, 086-608-1018, 084-163-6833

20 ม.ค.50

พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดย คุณแม่สิริ กรินชัย 2

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1) ฝ่ายกิจกรรม 0-2805-0790-3

20-27 ม.ค.50

วิปัสสนาเบื้องต้น (พระมหาทองม้น สุทธิจิตโต) 1 สำหรับสาธุชนทั่วไป

ยุวพุทธาเฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ 2) ฝ่ายกิจกรรม 0-2805-0790-3

26-28 ม.ค.50

งานสัปดาห์คุณธรรมแห่งชาติ & ตลาดนัดคุณธรรม ครั้งที่ 2

ณ ห้องเพลนารีฮอลล์ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

26-28 ม.ค.50

วิปัสสนา พระมหาเหล็ก จันทสีโล 1

ยุวพุทธาเฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ 2) ฝ่ายกิจกรรม 0-2805-0790-3

27 ม.ค-4 ก.พ.50

สวัสดิ์ คุณผู้อ่านที่รัก >>>>

ก่อนอื่นต้องขอสวัสดิ์ปีใหม่กับเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ กันสักครั้งหนึ่งก่อน ให้หายคิดถึงกันนะคะ เพราะเป็นเวลาถึง 2 เดือนทีเดียวนะที่เราไม่ได้พบกัน อันเนื่องมาจากการหยุดปรับปรุงให้วารสารของเราสดใส ชาบซาบยิ่งขึ้นไงคะ

เห็นวารสารเล่มนี้ อย่าเพิ่งตกใจคิดว่าเป็นของใหม่ แต่ทำไมชื่อเหมือนเดิมนะคะ รับรองเป็นเจ้าของเก่าชานานแท้ ยี่ห้อ “ศูนย์คุณธรรม” แน่นนอน เพียงแต่ถูกจับแต่งตัวใหม่ให้ใจโล แต่เข้มข้นยิ่งขึ้นไงละคะ

เอาละ เรามาสนุกกันด้วยเกมส์ต่างๆ ฉลองปีใหม่ ได้เลย ค่ะ เกมส์นี้ ก็คือเกมส์จับคู่ ให้น้องๆ เลือกจับคู่ที่เกี่ยวข้องกัน ทั้ง 4 คู่ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่อยู่ในหนังสือนี้เช่นเคย

เห็นไหมคะ ไม่ยากเลยใช่ไหม เพราะทุกคำตอบก็อยู่ในเนื้อหาของวารสารเล่มนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่ารอช้านะคะ รีบเขียนคำตอบที่ถูกต้องในกรอบด้านล่าง กรอกชื่อที่อยู่ของคุณ มาด้วย แล้วใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาที่ (ถ้าไม่อยากตัดหนังสือ ก็ให้ถ่ายเอกสาร หรือใครจะเขียนตอบมาในไปรษณียบัตร โดยลอกคำตอบมาให้ชัดเจน ก็ไม่ผิดกติกาละ)

1. Power Band Awards ครั้งที่ 1
2. สัมมนาคุณธรรมแห่งชาติครั้งที่ 2
3. พระมหาสุภาพ พุทธิวิธิจ
4. แผลงจีน-ซาจ

- ก. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม
- ข. โรงเรียนบดินทรเดชา/สิงห์ สิงหเสนี)
- ค. ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
- ง. อำเภอกุฉินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์

เพราะฉะนั้น ถ้าหากเพื่อนๆ อ่านแล้ว มีข้อเสนอแนะอะไร ชอบไม่ชอบอย่างไร อย่ารีรอเลยนะคะ เขียนมาเล่าสู่กันฟัง โดยด่วน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมดีๆ ที่โรงเรียน หรือความประทับใจในการทำความดีของตัวเอง หรือเห็นคนดีใกล้ๆ ตัวอยากให้เพื่อนๆ คนอื่นรู้จักด้วย พี่ๆ ที่นี้อยากอ่านเรื่องของน้องๆ กันเต็มที่แล้วละคะ และทุกฉบับที่เขียนมาถึงกอง บก.วารสาร “คุณธรรม” แล้วได้รับเลือกลงตีพิมพ์จะได้รับของฝากเล็กๆ น้อยๆ ที่เปี่ยมด้วยคุณค่าให้กับทุกคนแน่นอน

ส่งมาที่ กอง บก.วารสาร “คุณธรรม”
32/152 ซอย 65 ถ.รามอินทรา ลาดพร้าว กทม.10230
สำหรับ 50 ท่านที่ตอบถูกและโชคดี จะได้รับของขวัญ
แก่ใจจากศูนย์คุณธรรม เช่นเคย **หมดเขตส่งคำตอบในวันที่ 20 มกราคม 2550** นี้ละคะ
แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้า ค่ะ

สนุกกับ น้อยดี-เตี๋ยว ฉบับมกราคม 2550

ชื่อผู้ตอบ..... นามสกุล

ที่อยู่.....

โทร..... อีเมล (ถ้ามี).....

ขอตอบว่า ข้อ 1 คำตอบที่ถูกต้องคือ.....

ข้อ 2 คำตอบที่ถูกต้องคือ.....

ข้อ 3 คำตอบที่ถูกต้องคือ.....

ข้อ 4 คำตอบที่ถูกต้องคือ.....

(เฉลยคำตอบฉบับตุลาคม 2549 ข้อ 1-ก. ข้อ 2-ค. ข้อ 3 -ข.)

แฝดจีน-ชาย

เด็กเก่งแห่งกาฬสินธุ์ จับมือกันไปหาผู้ว่าฯ ขอจัดอบรมเด็กทั้งอำเภอ

เด็กไทยไร้ดีฉบับนี้ มาทีเดียวนี่ มาทีเดียว 2 คน หน้าตาเหมือนกันยังกะแกะ (มาจากพิมพ์เดียวกัน) ซึ่งก็น่าจะจริง เพราะเด็กทั้ง 2 คนนี้เป็นฝาแฝดที่ทั้งสวย น่ารัก พุดเก่ง มีความคิดเกินเด็ก คิดทำกิจกรรมเพื่อชุมชนท้องถิ่นของตัวเอง ตั้งแต่ยังอยู่มัธยม แถมคิดการใหญ่ จับมือกันไปหาผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขอทำโครงการอบรมลูกชาวบ้านให้ลดละเลิกอบายมุขจากโครงการที่ไม่มีใครคิดว่าจะสำเร็จ ก็กลายเป็นโครงการที่เด็กทั้งสองคนสามารถจัดอบรมเด็กทั้งอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ได้สำเร็จอย่างไม่น่าเชื่อ

มาฟังพวกเขาเล่าจากปากเองดีกว่านะ

วัยเล่าที่มาขอการมาทำกิจกรรม เมื่อสักครมน้อย

จีน-ชาย โครงการค่ายพุทธธรรมนำสมัชชาลูกผู้ว่าฯ ช่วยแก้ปัญหาสังคมและยาเสพติดนี้ก็ได้มาสู่โรงเรียนเมืองกาฬสินธุ์ เมื่อปี 2547 ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ จีน-ชาย ศึกษาอยู่ (ตอนนั้น จีน-ชายอยู่ ม.6) โดยมีพระอาจารย์มหาสุภาพ พุทธวิริโย เป็นพระผู้นำที่มวิทยากร

เมื่อค่ายปิด จีน-ชาย กลับบ้าน จีน-ชาย เห็นเยาวชนเพื่อน น้อง และพี่ๆ ตั้งวงดื่มเหล้า ทะเลาะวิวาท ไปเที่ยวกลางคืน ไม่กลับบ้าน ไม่สนใจพ่อ แม่ ผู้หญิงก็ทำตัวไม่เหมาะสม ฯลฯ จีน-ชาย ก็เลยคุยกันว่าทำไมเยาวชนในหมู่บ้านและตำบล

ของเรานับวันถึงแย่อย่างนี้ ทำยังไงถึงจะช่วยเพื่อน พี่ น้อง ในตำบลของเราให้หลุดพ้นจากสิ่งที่ไม่ดีเหล่านี้

แล้วท้ายๆไปกลับเดินไปหาผู้ว่าฯละ

จีน-ชาย พวกเราคิดถึงโครงการค่ายพุทธธรรมนำสมัชชาลูกผู้ว่าฯ ที่พระอาจารย์อบรมมา และคิดที่จะนำค่ายนี้มาสู่ตำบลของจีน-ชาย เพราะอยากที่จะช่วยให้เยาวชนเป็นคนดี สิ่งแรกที่คิดคือ โทรไปปรึกษาพระอาจารย์มหาสุภาพ พระอาจารย์เห็นดีด้วยและสนับสนุนเป็นกำลังใจให้ ท่านบอกที่ดีแล้วที่คิดเผื่อคนอื่น และไปปรึกษากับคุณพ่ออภิ สุภานันท์ ผู้บัญชาการตำรวจภูธร จ.กาฬสินธุ์ ท่านก็เห็นดีด้วยเช่นกัน

จากนั้น ลองไปของบประมาณจาก องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ แต่ปรากฏว่าอบต.ไม่มีงบประมาณ

ความรู้สึกในตอนนั้นก็ท้อแต่ยังไงก็อยากจะทำต่อ ก็เลยถือโครงการไปที่ศาลากลางจังหวัดกาฬสินธุ์กันแค่ 2 คนว่าจะไปหาผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ คุณพ่อวรสิทธิ์ โรจนพานิช โดยที่ไม่ได้นัดหมายท่านไว้ก่อนเลย เพราะว่าไม่รู้จัก แต่รู้ว่าท่านเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ด้วยความที่อยากจะทำให้โครงการนี้เกิดขึ้น ก็ขึ้นลิฟต์ไปพอดถึงชั้น 7 เจอคุณพ่อวรสิทธิ์ โรจนพานิช ผู้ว่าฯ พอดี ท่านถามว่าเป็นเด็กแฝดใช่ไหมจีน-ชายงมงายๆ ก็ตอบว่าใช่คุณพ่อ คุณพ่อเลยถามว่า “หนูทั้ง 2 อยากจะทำโครงการค่ายพุทธธรรมฯ ใช่ไหม พระอาจารย์โทรมาบอกพ่อแล้ว ให้หนูทั้ง 2 ไปหาพี่ณรงค์ที่เป็นเลขาฯ พ่อ แล้วพี่เค้าจะจัดการให้ทุกอย่าง”

ต่อมาอีกไม่นาน จีน-ชายก็ได้รับข่าวว่าคุณพ่อผู้ว่าฯจังหวัดกาฬสินธุ์ถูกย้าย ตอนนั้นจีน-ชายตกใจมาก

แล้วโครงการเดินต่อไปยัง

จีน-ชาย ดีที่พ่อผู้ว่าฯวรสิทธิ์ โรจนพานิชได้อนุมัติโครงการไว้ให้แล้ว และฝากให้ทางพี่ๆดูแลน้องๆให้ดีที่สุด โครงการนี้จึงได้เกิดขึ้นที่ตำบลห้วยโพธิ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ วันที่ 9-11 ตุลาคม 2547

การทำค่ายครั้งนี้ จีน-ชาย ได้รับบทเรียนมากมาย

เยาวชนที่ชุมชนไม่ค่อยได้เข้าอบรมในโครงการที่ดีๆ มีแต่เด็กในตัวเมืองเท่านั้นที่มีโอกาสได้รับสิ่งที่ดีๆ ในฐานะที่เราเป็นพี่ที่มีโอกาสที่เจอแต่สิ่งดีๆ ซิน-ชายก็อยากให้เยาวชนในชุมชน มีโอกาสดีแบบ**นี้บ้าง**

ทั้งในด้านดีและไม่ดี แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้มารบกวนความมุ่งมั่นที่ซิน-ชาย ตั้งใจจะทำเพื่อเยาวชนและประเทศชาติ

ถึงวันเปิดค่ายมันเป็นวันที่สุดจะบรรยาย เป็นความประทับใจที่เห็นงานออกมาเป็นรูปธรรม เรื่องสุดท้ายที่พระอาจารย์สอนคือกิจกรรมกตัญญู ปรากฏว่าเด็กทุกคนร้องไห้ ผู้ปกครองที่มารับเด็ก ลูกหลานของตนก็ร้องไห้ ซาบซึ้งและคิดถึงพ่อแม่ของท่านเช่นกัน

แล้วทำไมการอบรมถึงขยายไปถึง 16 ตำบล

ซิน-ชาย พอปิดค่ายเสร็จ คุณพ่อนายอำเภอเดินมาหาแล้วมาถามว่า ทำค่ายนี้เหนื่อยไหม ซิน-ชายและเพื่อนๆ ตอบว่าเหนื่อยกาย แต่ใจไม่เหนื่อย เพราะเห็นเยาวชนผู้เข้าอบรมทุกคนเป็นเด็กดี และคุณพ่อนายอำเภอก็ถามต่อว่า ถ้าจะให้ทำค่ายนี้อีกจะทำไหม แต่จะเป็น 16 ตำบลในอ.เมืองกาฬสินธุ์นะ ค่ายพุทธธรรมนำสัจจาลูกผู้ว่า ช่วยแก้ปัญหาสังคมและยาเสพติด จึงได้เกิดขึ้นอีกครั้ง ใน 15 ตำบลที่เหลือของ จ.กาฬสินธุ์ โดยกลุ่มผู้ที่เคยผ่านการอบรมและได้ตั้งกลุ่มขึ้นว่า แกนนำสัจจาลูกผู้ว่า ช่วยแก้ปัญหาสังคมและยาเสพติด

ประทับใจอะไรในการทำค่ายทั้ง 16 ครั้ง

ซิน-ชาย ทุกคนภูมิใจที่ได้ทำเพื่อเพื่อนเยาวชน ในการช่วยเหลือให้ทุกคนกลับมาเป็นคนดีคืนสู่สังคม แม้ว่าค่ายทั้ง 16 ค่ายจะจบลง แต่ภารกิจของแกนนำสัจจาลูกผู้ว่า จ.กาฬสินธุ์ก็ยังไม่หมด ทุกคนต่างก็ช่วยจังหวัดเมื่อมีงานของจังหวัด เช่น งานค่ายพุทธธรรมนำสัจจาลูกผู้ว่าบ้านของตำรวจภูธร จ.กาฬสินธุ์ ฯลฯ

ซิน-ชาย ภูมิใจที่ได้ทำค่ายนี้ เพราะเยาวชนที่ชุมชนไม่ค่อยได้เข้าอบรมในโครงการที่ดีๆ มีแต่เด็กในตัวเมืองเท่านั้นที่มีโอกาสได้รับสิ่งที่ดีๆ ในฐานะที่เราเป็นผู้ที่มีโอกาสที่เจอแต่สิ่งดีๆ ซิน-ชายก็อยากให้เยาวชนในชุมชนมีโอกาสที่ดีแบบนี้บ้าง

แล้วกิจกรรมในอนาคตนี่ได้ทำอะไรบ้าง

ซิน-ชาย ทุกวันนี้ ซิน-ชายและเพื่อนๆ ก็ยังทำในงาน

ด้านเยาวชนอยู่ แต่ก็ไม่ได้มากมายอะไร เพราะยังเรียนอยู่ แต่ในเรื่องงบเราไม่ห่วงเพราะผู้ใหญ่ท่านคงเข้าใจถึงความตั้งใจที่เด็กๆ จะทำเพื่อแผ่นดิน ในส่วนตอนนี้ก็กำลังวางหลักสูตรที่จะทำการอบรมเพื่อสร้างเยาวชนให้เป็นผู้ผู้นำ และคิดที่จะเสนอโครงการค่ายพุทธธรรมฯ อีกเพราะ จ.กาฬสินธุ์ห่างค่ายนี้มา 2 ปีแล้ว

ซิน-ชาย รู้สึกภูมิใจที่ได้เกิดเป็นคนไทย ได้มีวัฒนธรรมที่ดี มีพ่อหลวงที่เป็นแบบอย่างในการทำความดีเพื่อแผ่นดิน ซิน-ชายยึดหลักทำดีแบบปิดทองหลังพระ เพราะถ้าไม่มีใครปิดทองหลังพระแล้วพระพุทธรูปองค์นั้นจะสวยงามได้อย่างไร การทำดีก็เช่นกันแม้ทำแล้วจะไม่มีใครเห็นแต่ตัวเราเห็นก็เป็นพอ

รู้จักซิน-ชายอีกสักนิด

น.ส.ปนัดดา (ซิน) และ น.ส.กรพินธุ์ (ชาย) 'ไชยะมะณี' แฝดนักกิจกรรมแห่งกาฬสินธุ์ ทั้งคู่อายุเพียง 20 ปี เริ่มทำกิจกรรมตั้งแต่อยู่มัธยม ปัจจุบันศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะศึกษาศาสตร์เอกสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 2 ทั้งคู่เรียนที่เดียวกัน นอนหอเดียวกัน มีถ้อยยังใช้เครื่องเดียวกัน และก็มีความสามารถในการเป็นวิทยากร (คือพูดเก่งพอกัน) รับเชิญในการทำค่ายต่างๆ ของ จ.กาฬสินธุ์ และจังหวัดอื่นแล้วแต่โอกาส มีจิตใจที่จะทำกิจกรรมเพื่อสังคม อยู่เสมอมา ใครอยากร่วมแชร์ประสบการณ์ดี ๆ แบบนี้ก็คุยกับน้องทั้งคู่ได้ที่ zyne_jesse.mcc@msn.com

จากนักเลงหัวไม้ สู่วีถีพอเพียง

อดีดีของหนุ่มใหญ่วัย 43 เมีย 1 ลูก 2 ที่เราเห็นในชุดหม้อฮ่อม เดินเท้าเปล่า และแสนจะธรรมดาคนนี้ คือนักเลงหัวไม้จอมบ้าบิ่นแห่งกาฬสินธุ์ เขาลุยมาทุกรูปแบบ ไม่แคร์ใคร ไม่สนใจสังคม เหล้า ยา ผู้หญิง การพนัน ครอบสุตร จนหนี้สินล้นพ้นตัว

จนวันหนึ่ง เขาได้มีโอกาสฟังเทศธรรมะ เรื่องการทำชั่วทำบาปทำไมถึงจน เกิดโดนใจเข้าอย่างจัง คิดได้และกลับมาทบทวนว่าจะไรทำให้จน

เขาค่อยๆ เปลี่ยนชีวิตตัวเองไปโดยไม่รู้ตัว กินมังสวิรัตินะ 2 มื้อ จากที่ทำนาไม่เคยมีเงินเก็บ เขาเริ่มปลูกผักทำสวนป่าในที่ 3 ไร่ เพราะอยากให้ลูกหลานมีต้นไม้ใหญ่เยอะๆ ในที่ของตัวเอง เรียนรู้การกินอยู่หลับนอนอย่างใกล้ชิดธรรมชาติ และใช้ธรรมชาติบำบัดเมื่อเจ็บป่วย

“ถ้าหมอดนี้เมื่อไรผมจะไปสอนชาวบ้าน และทำให้เขาดูเลยว่า จะอยู่อย่างพอเพียงได้อย่างไร ทุกวันนี้ผมมีความสุขมาก กินอิม นอนหลับ สุขภาพแข็งแรง และที่สำคัญครอบครัวก็มีความสุขด้วย”

วันนี้ คุณสำราญ ถิ่นรัมย์มี คือบุคคลต้นแบบแห่งกาฬสินธุ์ ในฐานะที่เป็นตัวอย่างด้านเศรษฐกิจพอเพียงระดับครอบครัวที่น่าเอาเป็นเยี่ยงอย่าง

